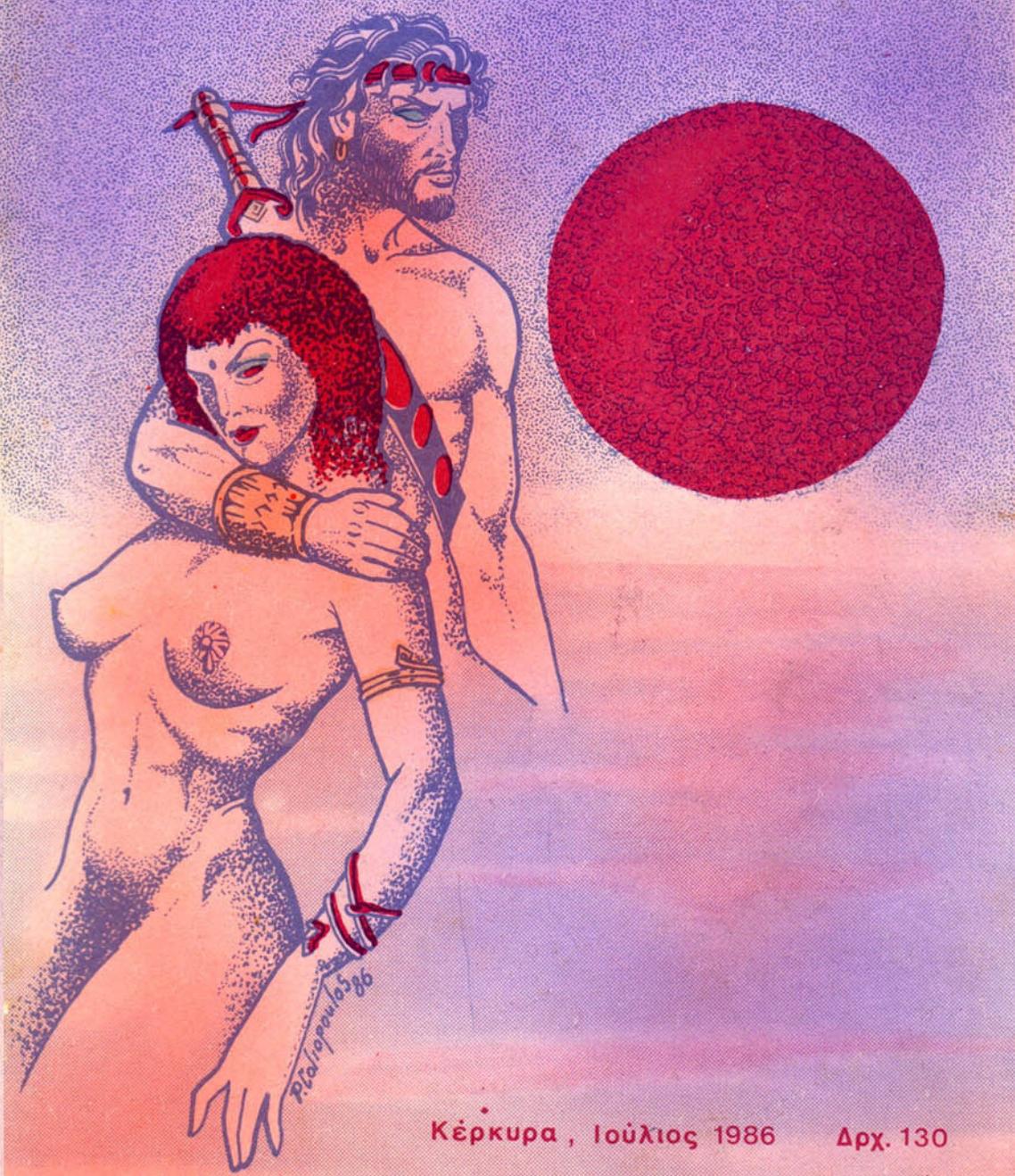

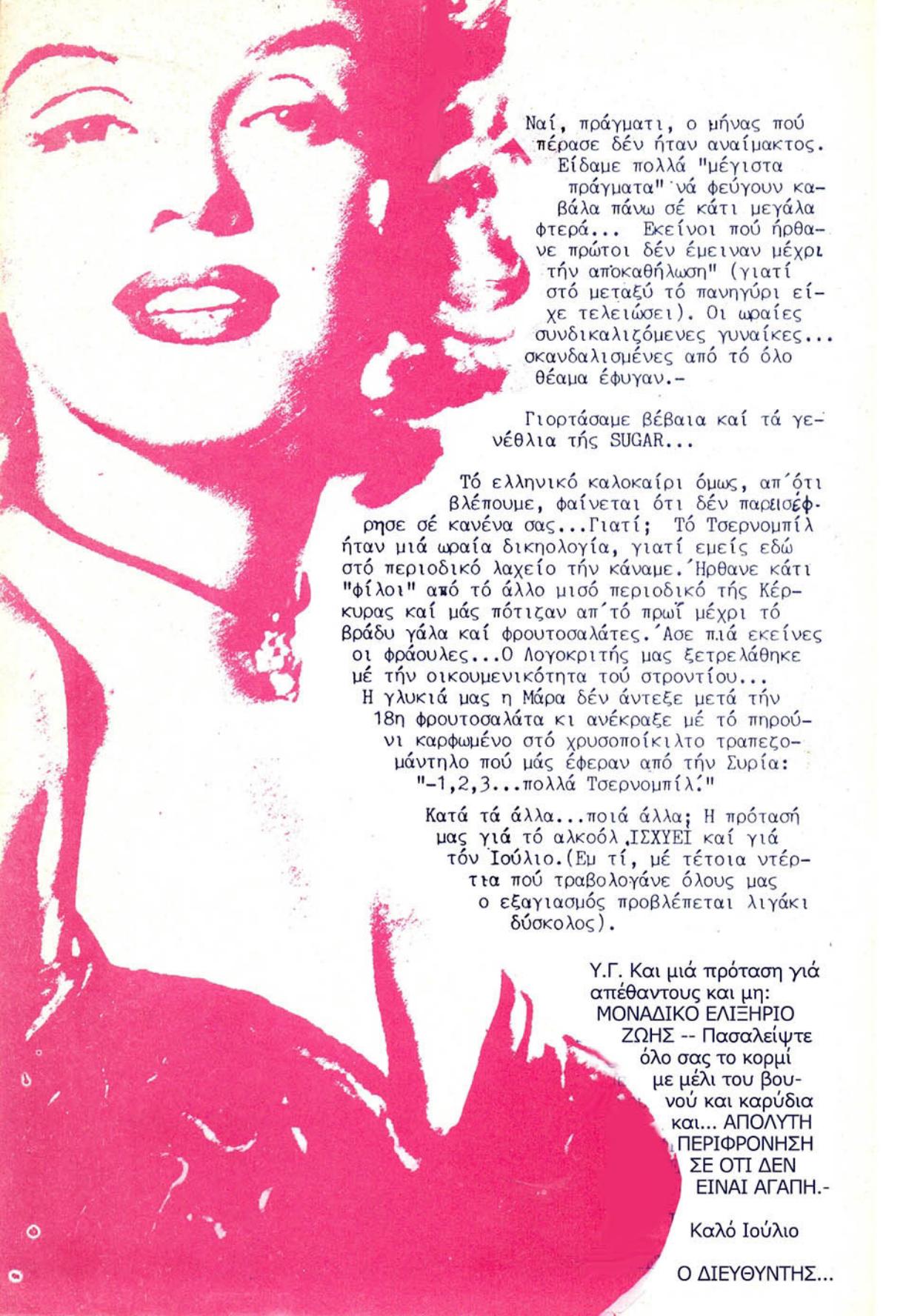
ΜΕΙΟΝ - 5

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΙ ΕΥΓΣΕΝΩΝ ΔΙΑΘΗΜΑΤΩΝ

Κέρκυρα , Ιούλιος 1986

Δρχ. 130

Ναί, πράγματι, ο μήνας που πέρασε δέν ήταν αναίμακτος.

Είδαμε πολλά "μέγιστα πράγματα" νά φεύγουν καβάλα πάνω σέ κάτι μεγάλα φτερά... Έκείνοι που ήρθανε πρώτοι δέν έμειναν μέχρι την απόκαθήλωση" (γιατί στό μεταξύ τό πανηγύρι είχε τελειώσει). Οι ωφαίες συνδικαλιζόμενες γυναίκες... σκανδαλισμένες από τό όλο θέαμα έφυγαν.-

Γιορτάσαμε βέβαια και τά γενέθλια τής SUGAR...

Τό ελληνικό καλοκαίρι όμως, απότι βλέπουμε, φαίνεται ότι δέν παρεισέφρησε σέ κανένα σας... Γιατί; Τό Τσερνομπίλ ήταν μιά ωραία δικηολογία, γιατί εμείς εδώ στό περιοδικό λαχείο τήν κάναμε. Ήρθανε κάτι "φίλοι" από τό άλλο μισό περιοδικό τής Κέρκυρας καί μάς πότιζαν απότο πρωΐ μέχρι τό βράδυ γάλα καί φρουτοσαλάτες. Άσε πιά εκείνες οι φράουλες... Ο λογοκριτής μας ξετρελάθηκε μέ τήν οικουμενικότητα τού στροντίου...

Η γλυκιά μας η Μάρα δέν άντεξε μετά τήν 18η φρουτοσαλάτα κι ανέκραξε μέ τό πηρούνι καρφωμένο στό χρυσοποίκιλτο τραπεζομάντηλο που μάς έφεραν από τήν Συρία: "-1,2,3... πολλά Τσερνομπίλ."

Κατά τά άλλα... ποιά άλλα; Η πρότασή μας γιά τό αλκοόλ ΙΣΧΥΕΙ καί γιά τόν Ιούλιο. (Εμ τί, μέ τέτοια ντέρτια πού τραβολογάνε όλους μας ο εξαγιασμός προβλέπεται λιγάκι δύσκολος).

Υ.Γ. Και μιά πρόταση γιά απέθαντους και μη:
ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΕΛΙΞΗΡΙΟ ΖΩΗΣ -- Πασαλείψτε όλο σας το κορμί με μέλι του βουνού και καρύδια και... ΑΠΟΛΥΤΗ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ ΣΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ.-

Καλό Ιούλιο

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ...

ΜΕΙΟΝ - 5

Περιοδικό Τεχνης κι Ευγενων Αισθηματων

Ν° 5 • Ιούλιος 1986 • Εν Κερκύρα

Δρχ. 130

Λοιπόν, πρώτα τά καλά νέα:
Λίαν προσεχώς -καί μή φειδό-
μενοι, ως συνήθως, κόπων καί εξόδων-
αυξάνουμε τίς σελίδες μας σέ 40!
Αυτό γιά νά μήν γκρινιάζετε ότι τό^{το}
"ΜΕΙΟΝ" σάς τελειώνει γρήγορα κι
αναγκάζεστε νά φυλλομετρήσετε άλλα πε-
ριοδικά (γιατί κάποια σίγουρα δέν δια-
βάζονται). Πάει αυτό λοιπόν.

Τώρα τά δυσάρεστα (γιά σάς) νέα:
...πού θά τά ξέρετε κιόλας τήν στιγμή πού
μάς έχετε ανά χείρας -εκτός κι άν ανήκετε
στούς 8.892 τακτικούς μας λαθραναγνώστες.
'Ε ναί, αυξήθηκε κατά τι η τιμή τού τεύχους.
Αυτό οφείλεται αφ'ενός μέν στό Τσερνομπίλ,
αφ'ετέρου α'δέ στό ότι τό κόστος ξεπέρασε
μυστηριωδώς κατά -ήντα % τήν τιμή πώλη-
σης κι αφετέρου β'(δέ) στήν διαταραχή^{της}
τής αντιστοιχίας Δραχμής-κουβετιανού
Δηναρίου, πού αλήθεια δέν μάς αφή-
νει περιθώρειο επιλογής.

'Ετσι καί η συνδρομή ανεβαίνει
στίς 1500 δραχμές (πράγμα πού
δέν επηρεάζει βέβαια τούς ήδη
συνδρομηθέντες).

Αλλά, τί ψυχή έχουν μερικές ψω-
ροδραχμές παραπάνω όταν σάς εξασ-
φαλίζουν τήν ευχαρίστηση τής ανάγ-
νωσης (καί συλλογής) ενός παγκοσμί-
ου ακτινοβολίας περιόδικού σάν τό
"ΜΕΙΟΝ";

Γιαυτό χαμογελάστε καί απολαύστε πά-
ραντα τά δόσα σάς έχουμε ετοιμάσει τήν
φορά αυτή, μέ πρώτη καί καλύτερη,
τήν κουβέντα μέ τήν ανεπανάληπτη
ΣΠΕΡΑΝΤΖΑ ΒΡΑΝΑ.

Καληνύχτα σας

Εκδότης - Διευθυντής : Πάνος Περιστέρης, Ανω Γαρούνα - Κέρκυρα
Σύνταξη : Μάρα Βλάχου, Νίκος Λούβρος, Πάνος Κολιόπουλος

Γραφείο Καναδά : Σπύρος Πιέρρος

Ειδικός ανταποκριτής : Θάνος Μιχαλάς

Λογοκρισία : Νίκος Λούβρος

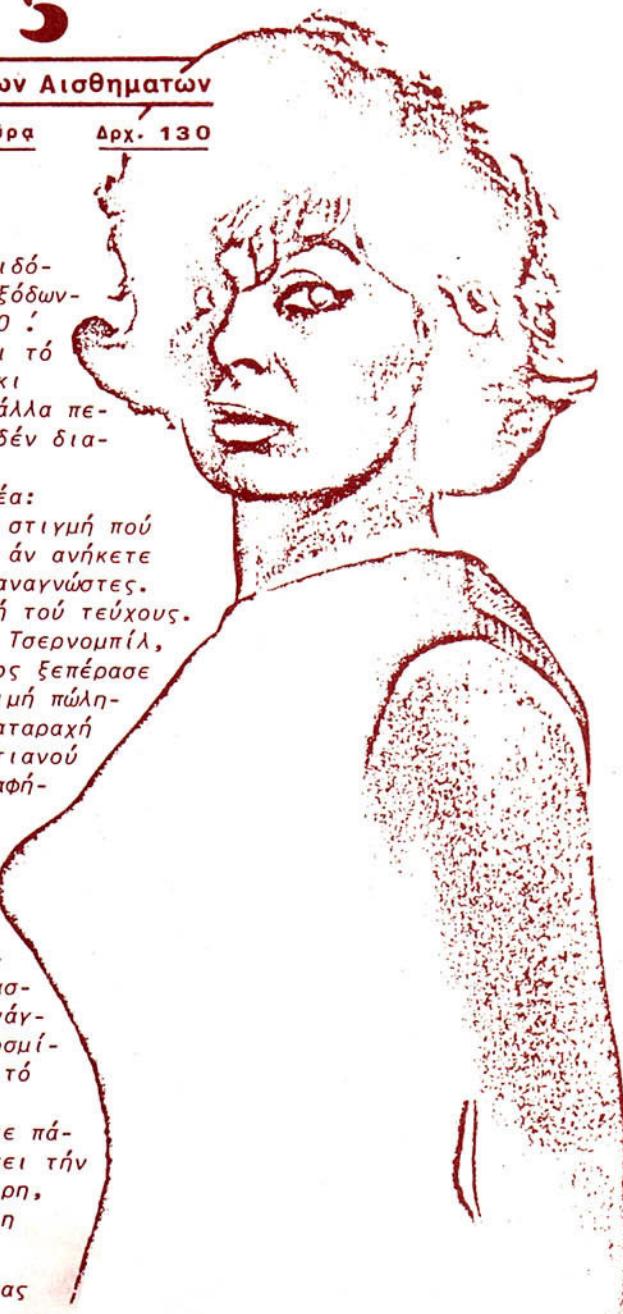
Καλλιτεχνική επιμέλεια : Πάνος Κολιόπουλος

Τύποις : Σπύρος Μουμούρης, Ναυσικάς 9, τηλ: 22752, Κέρκυρα

Συνεργασίες-Επιστολές: Γκύλφορδ & Νικάνδρου 18, Κέρκυρα 49100

Κεντρική Διάθεση: Γκύλφορδ & Νικάνδρου 18, τηλ: 42800, Κέρκυρα

Μακέτα εξωφύλλου: Πάνος Κολιόπουλος

Σπεράντζα Βρανά !!!

Καμπιά ανώνυμη ή επώνυμη Ελληνίδα δέν μπόρεσε, μπορεί ή θέν μπορέσει νά καυχηθεί ότι βγαίνοντας στόν δρόμο σταυρούσε τη κυκλοφορία, και μάλιστα εις τήν αλλοδαπήν. Κυριολεκτικά. Ὄπως καμπιά, είμαστε σίγουροι, δέν θά μπορούσε νά διεκδικήσει από τόν "κορίτσαρο αυτό μέ τίς ιλιγγιώδεις καμπύλες και τήν μεγάλη καρδιά". πρωτιά σ' αυτό πού -παράλογα- θεωρείται μιά από τίς κύριες αρετές τών Νεοελλήνων, τήν ντομπροσύνην.

Γράφει στό Βιβλίο της "Τολμώ" (Εκδόσεις Εξάντας):

"...Αναρωτιέμαι τώρα πού έφτασα σέ κάποια ηλικία, άν κατάφερα νά κάνω τίποτα σωστό, τίποτα ωραίο στήν ζωή μου! Άλληεια τί; 30 χρόνια θέατρο, κι όχι τόσο καλής ποιότητος, τουλάχιστον όπως εννοούν τήν ποιότητα οι σημερινοί "Κουκτουριάσοδες"...Ελαφρό θέατρο, νουμεράκια, σκετσάκια, παλαιάκια και "ολέ"... Κάποτε έγινα καό τό "Σύμβολο τού Σέξ" γιά τήν Νεολαία... Όυς αγαπήθηκα κι από τόν κόσμο, απ' τό κοινό πού βλέπει επιθεώρηση, αρκετά!"

Κι άν αγαπήθηκε πιά αυτό τό μελαχροινό κορίτσι "μέ τήν ελήνα εις τό ευβούτιον": Κι άν προκάλεσε όνειρα -αμαρτωλά επί τό πλείστον. Κι άν έκανε τίς καρδιές νά χροπηδούν και τίς παλάμες τών θεατών νά ιδώνουν καθώς έβγαινε γιά τό νούμερό της υπυψένη "α λά Βρανά":

Πέρασαν πολλές διμοδφες και λαχταριστές υπάρξεις από τό σανίδι τού ελληνικού θεάτρου κι από τήν οθόνη τού σινεμά. Άλλες άρεσαν γιατί θυμίζαν μωρά ναζιάρικα, άλλες μαμάδες χυμώδεις και πρόθυμες, κάποιες τά κακά εκείνα κορίτσια πού κάνουν τούς άνδρες νά σάζουνται στίς πίστες τών ξενυχτάδικων. Η Σπεράντζα Βρανά άρεσε γιατί ήταν ΓΥΝΑΙΚΑ. Η τέλεια κι απόλυτη ενδάρκωση τού θηλυκού. Ο δαίνονας πού αλλάζει εύκολα σέ άγγελο. Η μάγκισα, η κοκότα, η "σίγουρη γιά τόν εαυτό της". Η κοπελάρα μέ τό μπεγλέρι και τήν μόδικη φωνή. Δηλαδή... όλα αυτά πού δέν υπήρξε. Γιατί, γιαυτούς πού τήν γνώρισαν, η Σπεράντζα ήταν τό έρωμο, τό απροστάτευτο παιδί. Τό παιδί χωρίς σπίτι, χωρίς στήριγμα, χωρίς "σινουριά". Άλλα... Μέ μιά καρδιά μεγάλη σάν τόν κόσμο. Μιά καρδιά πού κι άν τήν έβαλε σέ μπελάδες: Πού τής στοίχισε χαστούκια πού λίγοι έφαγαν έτσι απανωτά.

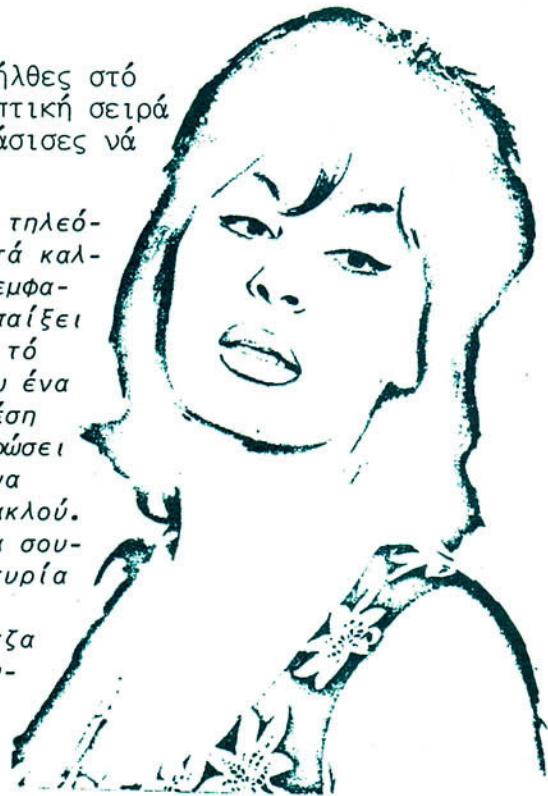
"Μπορεί νά μήν έτωρα, μπορεί νά στενοχωριόδουνα αλλά δέν έκλαιγα." γράφει κάπου. Αυτό και μόνο δείχνει τό μέγεθος μιάς λεβεντιάς κι ενός κουδάγιου από τά σπάνια.

Πηγαίνοντας στίτι της γιά τήν συνέντευξη, ουλογώ πώς ήμουν φοστωμένος μέ τό άγχος εκείνο πού διακατέχει όσους πρόκειται ναρθούν αντιμέτωποι μέ μιά υψηλή εικόνα (προσώπου-ειδώλου) πού σημάδεψε μιά ολόκληρη εποχή. Ο φόβος τής απομυθοποίησης, τής απογοήτευσης...

Μετά από τίς ώρες πού περάσαμε μαζί όμως κουβεντιάζοντας ήσυχα κι άνετα σάν παλούρι γνώριμοι, μπορώ μέ σιγουριά νά πώ ότι: στόν ζοφερό χώρο τού ελληνικού θεάτρου ανακάλυψα, παρά τίς αντίθετες προδιαγραφές, έναν άνθρωπο ΑΘΩΩ.

ΜΙΧΑΛΑΣ: Σπεράντζα Βρανά επανήλθες στό προσκήνιο μέ τήν γνωστή τηλεοπτική σειρά "Τά φώτα τής πόλης". Πώς αποφάσισες νά γυρίσεις μέσω Τί Βί;

ΒΡΑΝΑ: Μά δέν γύρισα μέσω τής τηλεόρασης. Δέν έλειψα ποτέ από τά καλλιτεχνικά. Άλλωστε έχω ξαναεμφανιστεί στήν τηλεόραση. Έχω παίξει σ'ένα σήριαλ μέ τόν Βουτσά, τό "Ο Ανθρωπός μου", όπου κάνω ένα ρόλο πού δέν είχε καμμιά σχέση μέ τόν τύπο πού είχα διαμορφώσει στό Θέατρο. Δηλαδή, δέν έκανα μιά λαϊκιά κοπέλα ή μιά μερακλού. Έκανα μιά σουσού. Μιά κυρία σουσουδίζουσα. Νεόπλουτη. Τήν κυρία Ντουντουνοπούλου! Κι έγινα γνωστή πάλι, όχι σάν Σπεράντζα Βρανά, αλλά σάν...κυρία Ντουντουνοπούλου. (Γελάει). Καί άφοριζα...Κάθε φορά πού φωνάζαν "κυρία Ντουντουνοπούλου" στόν δρόμο γινόμουν έχω φρενών. Ύστερα έπαιξα καί στόν "Δρόμο".

Μ: Κι από τότε περνάμε κατευθείαν στό τώρα.

Β: Ναί, έπρεπε νά βρεθεί κάποιος ρόλος πού νά μού αρέσει. Όταν μού φέραν αυτό τό σενάριο είδα ότι ο ρόλος ήταν πολύ ωραίος καί τό δέχτηκα. Βέβαια...Τό πράγμα όπως τό βλέπουμε τώρα φαίνεται λίγο πρόχειρο, όμως τό στόρυ τού Κατσάνη είναι πολύ ωραίο. (Ανάβει τσιγάρο). Πάντως...γιά νάμαι ειλικρινής ποτέ δέν μ'ενδιέφερε η τηλεόραση κι ο κινηματογράφος. Εκεί πού είχα καψούρα ήταν τό Θέατρο, παιδί μου, πώς τό λένε! Τό Θέατρο καί ειδικότερα η Επιθεώρηση. Ούτε η πρόσα. Εγώ θέλω ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ, τό κατάλαβες; Είμαι μπολιασμένη από τό κοινό. Αυτή η άμεση επαφή σου δίνει τήν φοβερή συγκίνηση. Τό άμεσο "μπράβο", τό άμεσο χειροκρότημα.

Μ: Τώρα, η επόμενη ερώτηση θά ήταν "πώς βλέπεις τήν κατάσταση στό Θέατρο;"...Αλλά μετά απ'όσα μού είπες πιό πρίν "όφ δή ρέκορντ", τί θά λέγαμε; "Ζούγκλα"; "Ο λάκκος μέ τά φίδια;"...

Β: Καί τά δυό. Μήν συζητάς! Άστα νά πάνε στόν διάολο. Τό Θέατρο, αγόρι μου, είναι ωραίο, αλλά είναι καί τραγικό. Τό πιό τραγικό επάγγελμα είναι τού θεατρίνου. Πώς νά στό πώ... 'Οποιος καί νάσαι...Από τόν πρώτο μέχρι τόν τελευταίο...

Καί μάλιστα έτσι όπως έχει εξελιχθεί...Τόν πληθωρισμό... Τά "μύρια όσα ταλέντα", τά μύρια όσα θέατρα...Δέν βλέπεις τί γίνεται; Ο καθένας εδώ κοιτάει νά κάνει δικό του θέατρο, είτε επιχορηγούμενο από τό κράτος άν έχουν μέσα καί ξέρω γώ τί ή μέ τίς δικές τους οικονομίες. Πουλάνε ένα σπίτι καί κάνουν θέατρο γιά νά φανεί τό ταλέντο τους. Άλλα οι μονάδες δέν φέρνουν τόν κόσμο κι έτσι τούς βλέπεις νά δουλεύουν μέ τούς συγγενείς καί τούς φίλους.

Μ: Θάθελα νά μού έλεγες τήν γνώμη σου γιαυτό πού παρουσιάστηκε τά τελευταία χρόνια. Αυτό τό πάθος κι η προσπάθεια "εκπολιτισμού" μέσω τού θεάτρου.

Β: Αυτό εμένα μ'αφήνει αδιάφορη καί δέν τό κατάλαβα ποτέ Δέν τό βλέπω έτσι εγώ. Βέβαια τό θέατρο είχε πάντα εκπολιτιστικό ρόλο.

Μ: Καί η σάτιρα στό θέατρο ;

Β: Πάντα υπήρχε η σάτιρα τών πολιτικών προσώπων καί γεγονότων, μόνο πού άλλοτε γινόταν καλοπροσάρετα. Δηλαδή, θυμάμαι πώς σατιρίζαμε τά φρύδια τού Καραμανλή, τά "θά" τού Παπανδρέου...αλλά δέν βρίζαμε ποτέ. Δέν βρίζαμε ποτέ τόν Καραμανλή, δέν βρίζαμε ποτέ τόν Παπανδρέου. Ακόμα καί τόν Μαρκεζίνη. Τόν σατιρίζαμε γιά τήν φάτσα του τήν άσχημη, γιά τίς θέσεις πού άλλαζε, αλλά SATIRIZAME, δέν BPIZAME. Εδώ τώρα γίνεται πιά υβρεολόγιο !

Μ: Σήμερα είναι γνωστό ότι στήν λέξη "λαός", διάφοροι πολιτικοί νοιώθουν νά τούς τρέχουν τά σάλια, όπως ο σκύλος τού Παβλώφ. Γιά σένα τί σημαίνει αυτή η λέξη; Λαός.

Β: Κοίταξε νά δείς. Ο λαός σάν κοινό γιά μένα είναι ο φίλος μου. Αν τόν δούμε σάν ένα άτομο, είναι ο άνθρωπος πού μού δωσε πάρα πολλές χαρές. Δέν μπορώ λοιπόν παρά νά τόν αγαπάω. Κι εννοώ μέ τό "λαός" ΟΛΟΝ τόν λαό. Από τόν εφοπλιστή μέχρι τόν λούστρο. Γιά μένα είναι Κοινό ο λαός.

Μ: 'Όταν οι κουλτουριάρηδες λένε "καλό θέατρο" τί εννοούνε;

Β: 'Αα...' Έλα ντέ, τί εννοούνε ;

Μ: Γιά τό νεοελληνικό σινεμά τής Κουλτούρας; Ξέρω γώ, Αγγελόπουλος, Πανουσόπουλος, Βεργίτης;... Τί γνώμη έχεις;

B: Νά σου πώ. Έχω μιά γνώμη. Δηλαδή. Βλέποντας τόν "Θίασο" τού Αγγελόπουλου μ'άρεσε πάρα πολύ, άν αφαιρούσα -γιά τά δικά μου γούστα μιλάω τώρα- ορισμένες στιγμές πού τραινάριζε η ταινία. Πού ήταν στατική, πού τράβαγε...Πάντως ήταν ωραία. Τώρα, νομίζω ότι υπάρχουν πολλοί νέοι σκηνοθέτες μέ πολύ ταλέντο, άσχετο άν δέν έχουν τά μέσα νά γυρίσουν μιά ταινία "μπάμ", όπως κάνουν έξω.

M: Έχεις παίξει κι εσύ σέ μιά τέτοια ταινία.

B: Ναί. Στήν "Επιστροφή" τού Σμαραγδή. Καί... τό μετάνιωσα.

M: Γιατί;

B: Δέν μ'ενθουσιάζει βρέ παιδί μου ο κινηματογράφος όπως τό Θέατρο. Η αμεσότητα, η επαφή μέ τό κοινό.

M: Γιά πές μου κάτι άλλο Σπεράντζα Βρανά. Τί σχέση έχουν τελικά οι...άντρες καί τό ξύλο;

B: Άσ... Τί εννοείς; Επειδή έχω φάει πολύ ξύλο από τούς άντρες μους; (γελάει) Α...Κοίτα νά δείς τί γίνεται... Ήταν η εποχή. Δέν ξέρω γιατί, ίσως νά ήταν καί τό ριζικό μου, μέχρι πού παντρεύτηκα καί πρέμησε η ζωή μου, οι εκάστοτε εραστές μου ήταν πολύ ζηλιάρηδες. Καί χωρίς νά κάνω τίποτα γιά νά τούς ανάβω τήν ζήλεια. Ήμουνα πάντα πολύ φρόνιμη. Μέχρι βέβαια πού ήταν κι ο εκάστοτε ερωτικός μου παρτενάϊρ φρόνιμος. Μόλις αυτός μούκανε κάτι κουνήματα, κουνιόμουνα κι εγώ περισσότερο.

M: Καί διά τήν σφαλιάραν τί γυωρίζετε ;

B: Πολλά.(Γελάει). Έχω φάει πολλές. Άλλα από ζήλεια πάντα. Κι άδικες οι περισσότερες, γαμώτο !

M: Η γνώμη σου γιά τήν ομοφυλοφιλία ;

B: Χμ... Άλλο θέμα. Λοιπόν, η γνώμη μου γενικά γιά τούς έρωτες μεταξύ ομοφύλων είναι αδιάφορη. Δέν είμαι πουριτανή. Δέν υπήρξα ποτέ μου. Ίσως επειδή γαλουχήθηκα μ'αυτούς τούς ανθρώπους από πολύ μικρή καί δέν μού έκανε εντύπωση. Βέβαια, στήν αρχή ψιλοξαφνιάστηκα... Τά γράφω άλλωστε. Γιατί βλέπεις από μικρή είχα "γεύση" τού θέματος αυτού. Όπως πιστεύω ότι πολλές

γυναικες έχουνε "γεύση". Άλλο δόμως γεύση κι άλλο νά είσαι ανώμαλος, υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά. Πάντως, ο έρωτας είναι έρωτας. Είτε μεταξύ δυο γυναικών ή ανδρών ή αλλοφύλων. Κι όταν υπάρχει έρωτας είναι πολύ σπουδαίο πράγμα.

M: Ής γυνωτόν σέ ακολουθεί ο τίτλος του "Συμβόλου του Σέξ". Άν ήταν τώρα ν' απονείμεις ένα "Βραβείο Σπεράντζα Βρανά" για τήν πιό σεξουαλική παρουσία στήν νεοελληνική οθόνη σέ ποιά θά τόδινες ;

B: Στήν Λάσκαρη.

M: Πάμε παρακάτω. Κι ο...Καντάφι ;

B: Ο Καντάφι; Τί είναι αυτός, σεξουαλικός;

M: Όχι, πές μας γιαυτόν.

B: Γιά τόν Καντάφι; Ξέρω γώ... Δέν ξέρω ποιός είναι. Τώρα τόν ακούω τόν Καντάφι πού γίναν όλα αυτά μέ τήν Αμερική. Προχθές τόν είδα στήν τηλεόραση καί λέω "Α, κοίτα πού ο Καντάφι έγινε στάρ". (Γελάει).

M: Ποιά νομίζεις η σχέση μεταξύ τού συνδικαλιζόμενου φεμινιστικού κινήματος καί τού σέξ ;

B: Μά νομίζω ότι τό φεμινιστικό κίνημα πάει κόντρα στό σέξ.

M: Τό σέξ είναι δεχόμαστε τόσο απαραίτητο όσο καί τό φαγητό. Τί πιστεύεις τώρα γιά τούς Νεοέλληνες καί πώς βλέπεις τήν σχέση ανάμεσα στό χλαπάκιασμα τής κοιλιάς τους καί τήν σεξουαλική τους δραστηριότητα;

B: Νά σού πώ κάτι πού είναι αλήθεια, είναι καί αστείο. (Γελάει). Δέν έχω πείρα από τούς Νεοέλληνες γιατί έτυχε νά είμαι 23 χρόνια παντρεμένη μέ τόν άντρα μου καί νάμαι απόλυτα ικανοποιημένη. οπότε...

M: Έχοντας άμεση σχέση μέ τόν μουσικό χώρο, πώς βλέπεις τήν εποχή μας από μουσική άποψη;

B: Δέν μπορώ νά πώ ότι μ' αρέσουν οι "μοντέρνοι ρυθμοί", αυτοί πού σ' ενοχλούν. Μ' αρέσει η μελαδίσα. Δέν νομίζω ότι έχω μείνει πίσω σ' αυτό. Αλλά δέν τά μπορώ αυτά τά ηλεκτρονικά μέ τά εκωφαντικά μηχανήματα... Πώ, πώ, δέν έχουν καμμιά μελαδίσα, καμμιά ομορφιά - γιά μένα. Καί τόν καιρό πού ήμουνα μικρή, πού ήταν τής μόδας τό σοϊγκ... "Ζού ζού ζού, όταν θά πάς στό Καλαμαζού..." 'Ακου μελαδίσα. πού είχε. Είχε ΜΕΛΩΔΙΑ τότε η μοντέρνα μουσική. Τώρα δέν έχει.

M: Σπεράντζα Βρανά, ήσουν η πρώτη πού εμφανίστηκες μισόγυμνη επί σκηνής. Τό '55 νομίζω. Πώς τό τόλμησες ;

B: Μά δέν τό τόλμησα εγώ. Κοίτα νά δείς πώς έγινε. Βγήκα γδυτή γιατί έτυχε μιά φορά νά σκιστεί τό φόρεμά μου -στό "Περοκέ" ήταν, τό '54- στήν αποθέωση: Τό φόρεμα αυτό είχε μαγιώ από μέσα και μιά φούστα μακριά. 'Ε, σκίστηκε η φούστα κι έτσι βγήκα μέ τό μαγιώ, τί νάκανα ;

M: Κι έγινε χαμός. Άλλα θάθελα νά κλείσουμε τήν κουβέντα μας αυτή μέ μιά ακόμα "σεξουαλική" ερώτηση. Λέσ και τό πιστεύω κι εγώ ότι τό σέξ είναι απαρίτητο γιά τήν ισορροπία του ανθρώπου. Πιστεύεις λοιπόν ότι οι Νεοέλληνες και Νεοελληνίδες είναι επαρκώς...ισορροπημένοι ;

B: 'Οχι. Νομίζω ότι η ζωή, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί προβληματίζει τούς ανθρώπους από πολύ νωρίς κι αυτοί πού δέν αντέχουν στά προβλήματα τό ρίχνουν στά ναρκωτικά, τίσ σούζες, τόν αναρχισμό...

M: Τί θά τά συμβούλευες αυτά τά νέα παιδιά;

B: Νά ξαναγεννηθούν σέ μιά άλλη εποχή.

ΘΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΥΤΟ ΤΟ "ΜΕΙΟΝ" ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
τήν Θεία Ὁλγα σέ
ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΓΙΑ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ

συνταγή πρώτη: ΔΟΚΙΜΙΟ Α ΛΑ ΜΠΑΡΤ

(Γιά νά μαγειρέψουμε αυτό τό δοκίμιο
πρέπει απαραιτήτως νά γνωρίζουμε τήν
διαφορά του σημαίνοντος από τό σημαινόμενο).

ΥΛΙΚΑ : Μάθημα, Μυθολογίες, Αποσπάσματα ερωτικού λόγου, η σημειολογία τής καθημερινής ζωής, μερικά άρθρα τού Κλώντ Λέβι Στρώς, αλάτι καί πιπέρι εγχωρίας παραγγής.

ΟΔΗΓΙΕΣ : Βρίσκουμε ένα θέμα μέ πολύ ζουμί καί τό στραγγίζουμε απ'όλες τίς πλευρές. Ξεφλουδίζουμε τά βιβλία προσέχοντας νά σημειώνουμε τά αποσπάσματα πού παρουσιάζουν τό μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Παραγεμίζουμε τό θέμα μας μέ τά εν λόγω αποσπάσματα. Πασπαλίζουμε μέ ολίγον από Λέβι Στρώς καί Ουμπέρτο Ἔκο. Γιά τούς εκλεκτικούς ενδείκνυται Σωσσύρ ή Γκρεμά. Αφού τό ψήσουμε δυό-τρείς μέρες σέ σιγανή φωτιά, σερβίρουμε σέ περιοδικό τής αρεσκείας μας.

Η Θεία Ὁλγα ξέρει ;

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ :

Η ΘΕΙΑ ΟΛΓΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΣΕΤΕ ΕΝΑ ΕΠΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ

(Κατ' αποκλειστικές πληροφορίες τού "ΜΕΙΟΝ" [η πηγή τών οποίων δέν είναι δυνατόν ν' αποκαλυφθεί] εθεάθη ο γνωστός Κερκυραίος ποιητής Σωτήρης Τριβυζάς περιπλέων υπόπτως εις τήν περιοχήν τής Πόρτας Ρεμούνδας.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ : Κατόπιν τής γενικής κατακραυγής καί τής πρόκλησης τού δημοσίου αισθήματος από τήν δημοσίευση τής διατριβής τού κ. Ε.Λευπέση "Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΒΛΑΚΩΝ ΕΝ ΤΩ ΣΥΓΧΡΟΝΩ ΒΙΩΝ" ο λογοκριτής τού "ΜΕΙΟΝ" απεφάσισεν ομοφώνως όπως αναστείλει προσωρινώς τήν εν λόγω δημοσίευση.

Ας όψονται οι ψηλές, ξανθές κι αδύνατες Σουηδέζες!

(ΔΡΑΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ)

Κάτι "Μ'ένα σαπούνι ομορφαίνω", κάτι "η τάδε κρέμα εξαφανίζει τό πάχος", κάτι "Σάσ ψωλώνουμε μέχρι σαράντα πόντους", κάναν τήν θεία Μερόπη νά τρελαθεί τελείως.

Έτσι, ζαλώθηκε τό μπνιάτικο τού θείου Φύλαχτου μιά μέρα κι άρχισε νά τρέχει δεξιά-αριστερά. Τήν έχασε τό σπίτι της. Πού μυαλό γιά μαγείρεμα και συγύρισμα! Τάκανε όλα ο ταλαιπωρος ο Φύλαχτος μόλις γύρισε από τήν δουλειά.

- Τί νά κάνουμε; έλεγε. Θυσία νά γίνων αρκεί νά δώ τήν Μερόπη μου ευχαριστημένη καί δέν πειράζει, ας πιάσουμε καί κοριούς εδώ μέσα. Σάμπας οι πρώτοι θάμαστε;

"Όπου, γυρίζει ένα βράδυ κουρασμένος καί πειναλέος, ανοίγει τήν πόρτα καί... παθαίνει σόκ.

"Σέ ξένο διαμέρισμα θά μπήκα", σκέφτηκε αντικρύζοντας τήν πλατινένια χαίτη τής κυρίας πού τού είχε γυρισμένη τήν πλάτη.

Στήν στιγμή όμως ακούει τό όνομά του. Γυρίζει η κυρία καί τί νά δεί αυτός; Τό Μεροπάκι! (Τί Μεροπάκι δηλαδή, εξηνταπέντε Μαΐων, τέλος πάντων). Τό Μεροπάκι... ξανθό!

- Βρέ πώς τήν καταντήσανε τή γυναίκα μου έτσι! μουρμούρισε. Πούναι τά μαύρα της μαλλιά; Άει στό διάολο γιά κομώτριες.

Κάθησε κάπου συνοφρυμένος καί σκουντούφλης καί τήν πατηρούσε νά γυρίζει γύρω-γύρω τό δωμάτιο καί νά κοιτάζεται στούς πέντε καθρέφτες πού είχε εγκαταστήσει όλως προσφάτως.

- Πού θά πάει αυτό ρέ Μερόπη μου; Είπαμε νά θυσιαστώ, νά τρώγω ψωμί καί ρέγγα, νά κάνω όλες τίς δουλειές, προκειμένου νά κάνεις τό κέφι σου... Άλλα όχι καί νά μήν σ' αναγνωρίζω καί στό τέλος !

- Μά τί λάθος κι οπισθοδρομικός πού είσαι καῦμένε φύλαχτε ! Πάει η εποχή πού πέραση είχε η τσιγγάνικη, κάπως πληθωρική ομορφιά. Τώρα πρέπει νά είμαστε όλες ξανθές. Ξανθές βαμμένες, ξεβαμμένες, μέ μέσ, μέ ανταύγειες... Κι αδύνατες. Προπάντων αδύνατες. Πρέπει νά χάσω σαρανταπέντε κιλά. Είμαι ενενήντα τώρα, πρέπει νά γίνω πενηνταπέντε.

- Μά θά φέξεις, Μερόπη μου ! Θά μού πάθεις τίποτα.

- Βλακείες. Θά πάω σέ ειδικό κέντρο αδυνατίσματος. Επιστημονικό. Θά μέ μακρύνουν καί καμιά τριανταριά πόντους από πάνω, νά πάψω νά φοράω διπλούς πάτους καί τακούνια ακόμη καί στίς παντόφλες. Άσε πού διαφοριζούν πώς εξαφανίζουν τίς ρυτίδες σέ πέντε επισκέψεις !...

Ο θείος Φύλαχτος αναστέναξε.

- Νά τώρα, άν σέ μούτζωνα θά μέ παραξηγούσες; Βρέ, κάτι ευκολόπιστους σάν κι εσένα περιμένουν όλοι αυτοί γιά νά κάνουν δουλειά. Είναι μωρέ δυνατόν νά εξαφανίζουν τίς ρυτίδες πού χρόνια κουβαλάμε από τό πρόσωπο ; Εδώ γίναμε σάν νά βγάκαμε από μηχάνημα πού κάνει πλισσέ σέ φούστες κι εσύ μιλάς γιά πέντε μέρες κούρα καί... τέλος οι ζαρωματίές ;

- Φυσικά καί είναι όπως στό λέωντσιρίζει η θεία Μερόπη έξαλλη. Σου κάνουν ενέσεις, σου βάζουν καταπλάσματα, σου κάνουν μασάζ καί βγαίνεις από τό Ινστιτούτο σάν κοριτσάκι.

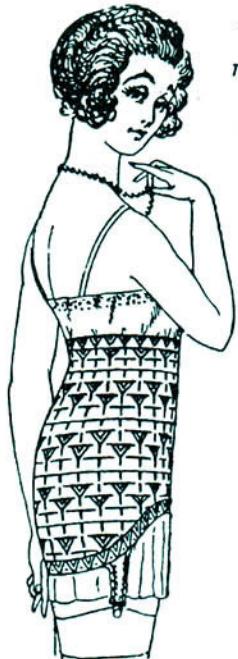
- Σιγά μήν περάσω νά σέ πάρω μέ τό καροτσάκι τού εγγονού μας! μουρμουρίζει ο Φύλαχτος.

Η Μερόπη τόν ατενίζει μέ αδία καί περιφρόνηση.

- Καλά, τής κάνει αυτός συμβιβαστικά. Ίσως έχω άδικο. Μπορεί βγαίνοντας από κεί μέσα νά μπουσουλάς, οπότε δέν θά χρειαστεί τό καροτσάκι.

Ο καιρός πέρναγε καί τά πράγματα δέν έλεγαν νά φτιάχουν. Όλο καί χειροτέρευναν μάλιστα. Ο θείος Φύλαχτος δούλευε, ψώνιζε, μαγείρευε κι η θεία Μερόπη έτρεχε πρός καλλωπισμόν της. Πού τήν έχανες πού τήν εύρισκες, όταν ήταν σπίτι, στό λουτρό. Εφοδιασμένη μέ τρίχινα γάντια, φυτόκρεμες, φρουτόκρεμες, ξυνόταν μέχρι απελπισίας γιά ν' αδυνατίσει. Μετά έπαιρνε τήν ειδική συσκευή γι' ατμόλουτρο, τήν έβαζε στήν πρίζα κι έχωνε τό πρόσωπό της μέσα μέχρι νά σκάσει.

Έβαζε έπειτα μιά μάσκα ομορφιάς από αυγά, παντζάρια, τυρί και δέν ξέρω τί άλλο και κυκλοφορούσε επί σαράντα λεπτά στά δωμάτια σάν ζόμπη που έφαχνε γιά θύμα. Αν τύχαινε νά τής μιλήσει κανείς, έβγαζε κάτι μουγκρητά, καθόσον δέν πρέπει νά μορφάζεις γιατί θά σπάσει η μάσκα. Μετά πήγαινε στό ψυγείο, έπαιρνε ένα φιλέτο κι ένα μπιφτέκι και τάβαζε κατάπλασμα στό πρόσωπο.

Τάβλεπε όλα αυτά ο Φύλαχτος και δέν κρατιόταν άλλο. Αυτός ν' αγοράζει φιλέτακια και κιμά ολόφρεσκα, νά τήν ταΐσει, πού τούχε μείνει η μισή, κι αυτή η αθεόφοβη νά τά κάνει κατάπλασμα. Αυτό πιά καταντάει ανυπόφορο. Θά τήν πάρει και θά τήν σηκώσει.

Καί μιά μέρα αλήθεια τήν πήρε και τήν σήκωσε.

.....

Αποτέλεσμα: Η θεία Μερόπη βρίσκεται ανάσκελα στήν κλινική μ' εγκαύματα στό πρόσωπο, μέ αλλεργίες, μέ υπόταση, μέ νευρική εξάντληση και μέ ορούς, γιά νά μπορέσει νά επιζήσει...

Γιατί, φανατική όπως έγινε, γιά νάναι πιό πολύ στήν μόδα από τίς άλλες, κατέληξε πιά νά τραβήξει τό σκοινί σχεδόν μέχρι αναπηρίας.

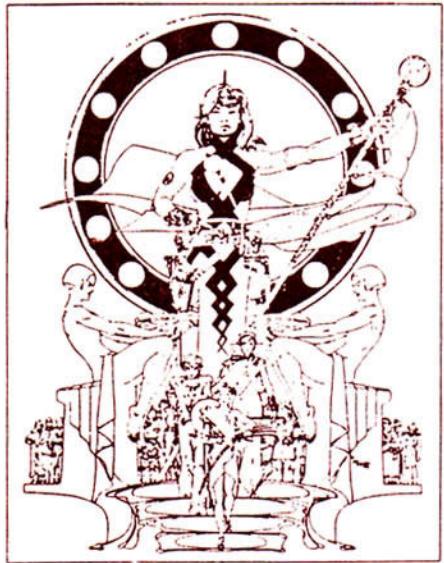
Ο θείος Φύλαχτος, ποτέ δέν ήταν καλύτερα.

ΜΑΡΑ ΒΛΑΧΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑ 2010

"Άφιξη αεροπορικής εταιρείας FAN AIR, αριθμός πτήσης 807 από Μάντσεστερ."

στήν κορυφή τής σκάλας κι άρχισαν νά τήν κατεβαίνουν τρέχοντας, μέ αλλαλαγμούς. Οι ΕΟΚΦίτες όμως, τελείως ατάραχοι, τούς ανάγκασαν μέ τούς πλεκτρονικούς απωθητήρες τους νά παραμείνουν μέσα στόν διάδρομο πού οδηγούσε στό Τελωνείο.

Εκεί, μετά από εξονυχιστικό έλεγχο τών αποσκευών -γιά παράνομη εισαγωγή όπλων παντός είδους καθώς και γιά μαχαίρια, στιλέτα, σιδερογροθίές, καδένες ποδολάτων κι οτιδήποτε άλλου αντικειμένου πού θά μπορούσε νά προκαλέσει τραυματισμό ή ακόμη και θάνατο- μεταφέρθηκαν μέσα από ένα τούνελ στά λεωφορεία πού θά τούς μοίραζαν στούς διάφορους τόπους παραθερισμού.

Οι οδηγοί περίμεναν υπομονετικά μέσα στήν τεθωρακισμένη καμπίνα τους μέχρι νά γεμίσουν τά εσωτερικά μπανταρισμένα μέ προστατευτικές, αφρώδες υλικό οχήματα γιά νά ξεκινήσουν.

Τό πώτο όχημα συμπλορώθηκε καί ξεκίνησε. 'Ήταν τό υπ' αριθμόν 203, μέ τήν κόκκινη ρίγα στό πλάτι, πού είχε γιά προορισμό ένα από τά πιό δημοφιλή κέντρα παραθερισμού : ΜΠΕΝΙΤΣΕΣ! Ο Σπύρος, πώνων χειριστής τεθωρακισμένων, οδηγός τού λεωφορείου, πάτησε γκάζι κι έστριψε αριστερά, αφήνοντας πίσω του τήν σιδερένια πύλη τού αεροδρομίου νά κλείνει σιγά. Μετά από περίπου είκοσι λεπτών οδήγημα, ο Σπύρος έφερε τό όχημα σέ μια νέα στάση καθώς έφτασαν στόν πρώτο σταθμό ελέγχου.

Τρείς ΕΟΚΦίτες στήν άκρη τού δρόμου μέ σπκωμένα τά σκούρα προστατευτικά πλεξιγκλάς από τά κράνη τους, κουβέντιαζαν γιά τής εμπειρίες τους τής περασμένης νύχτας μέ φιλοξενούμενες τού Στρατοπέδου 25 (Κέντρο Παραθερισμού ΙΨΟΣ), καθώς καί οι τρείς τους έτυχε νά έχουν ρεπό . Ο Σπύρος παρέδωσε τόν κατάλογο επιβατών καθώς καί όλα τά VOUCHERS παραμονής τους στόν αξιωματικό φιλοξενίας. Αυτός τούς έριξε μιά ματιά καί τού τά επέστρεψε κάνοντάς του νόμημα νά συνεχίσει. Τό όχημα ξεκίνησε καί πάλι καθώς ένα νοσοκομειακό μέ τά φώτα αναμένα καί τήν σειρήνα στήν διαπασόν διασταυρώθηκε μαζί του καί συνέχισε τήν ξέφρενη κύρσα του πρός τήν πόλη.

Μετά από άλλα δέκα λεπτά οδήγημα έφτασαν στόν προορισμό τους.

Οι ΜΠΕΝΙΤΣΕΣ ήταν ένα από τά παραθαλάσσια κέντρα όπου οι φιλοξενούμενοι αποτελούνταν ως επί τό πλείστον από πελάτες τών Εταιρειών FREE TYPE, 16-32, TWENTY TWOS καί YOUNG ONES. Δημοφιλέστα-

το θέρετρο τής νεολαίας από τά μέσα τής δεκαετίας του '80, εξακολουθούσε νά είναι πόλος έλενη γιά τούς νέους τών μεγάλων πόλεων τής Βόρειας Αγγλίας. Αν κι έχουν περάσει 25 ολόκληρα χρόνια οι Μπενίτσες μπόρεσαν νά κρατήσουν τήν φυσιογνωμία τους τής δεκαετίας του '80 μέ λίγες μόνο αλλοιώσεις, όπως τήν προσθήκη πολλών ακόμα PUBS, BARS, DISCOS, CAFFÉES, FAST FOODS, TAKE AWAY καί ενδιάμεσης καφενείου. Τώρα δηλα τη περιοχή είναι περιφραγμένη καί κλειστή σέ όσους δέν έχουν άδεια εξόδου (όπως πρίν πάρα πολλά χρόνια τό CLUB MEDITERANEE, μόνο πού τότε χρειαζόσουν άδεια εισόδου).

Οι περισσότεροι από τούς φιλοξενούμενους δέν έχουν παραπήρησει κάν τήν περίφραξη αυτή καθώς κυρίο μέλημά τους είναι η διασκέδαση. Καί πράγματι, σέ τούτο εδώ τό μέρος διασκεδάζουν. Τούς βλέπεις τό πρωΐ ξαπλωμένους στόν ήλιο ν' αδειάζουν πλαστικές μπουκάλες μπύρας, μερικοί δέ απ' αυτούς -οι πιό τολμηροί- μπαίνουν καί μέσα στό νερό. Οι κοπέλες, ξαπλωμένες κι αυτές νά λιάζονται, γυαλίζονται από τό λάδι καί φορώνται μόνο τό πάνω μέρος από τό μπικίνι τους. Άλλα η πραγματική διασκέδαση στίς Μπενίτσες αρχίζει μετά τίς 9 τό βράδυ. Ο κεντρικός δρόμος γεμίζει από αισθησιακά θηλυκά ντυμένα σύμφωνα μέ τίς τελευταίες επιταγές τής μόδας τού TOP SHOP καί τού MARK'S & SPENCER καί ηλιοκαμένα αγόρια μέ στενά σόρτς ή βερμούδες καί φανελάκια διαφημιστικά τών ταξιδιωτικών γραφείων, μπάρ, ξενοδοχείων, ντισκοτέκ, εστιατορίων, ενοικιάσεων αυτοκινήτων, σουβλατζίδικων καθώς καί μερικά μέ τίς λέξεις-σύμβολο : NO PROBLEM καθώς καί λίγα κακόγουστα μέ μύνημα τύπου: NO MORE NEBS (κατά τό NO MORE AIDS τής δεκαετίας τού '80).

Μέσα σέ λίγες ώρες όλος αυτός ο κόσμος διασκεδάζει όπως κι όπου μπορεί. BARS γεμάτα από νέους πού χορεύουν ξέφρενα, εστιατόρια γεμάτα κόσμο πού πίνει κοκτέτλς, στήν μεγάλη ντισκοτέκ δυό ζευγάρια πίνουν μπύρες από τά μπουκάλια πού κρατούν στά χέρια τους κάνοντας συγχρόνως έρωτα στήν μέση τής πίστας ενώ άλλοι καθισμένοι τρώνε πίτσες καί χάμπουργκερς χωρίς νά δίνουν σπιασία.

Η ώρα είναι 2 τό πωλ. Στόν κεντρικό δρόμο οι τελευταίοι φιλικοί ξυλοδαρμοί τελειώνουν καθώς ευτυχισμένες κοπέλες κι αγόρια προσπαθούν νά βρούν τό δρόμο γιά τό ξενοδοχείο ή τήν βίλλα τους.

'Ωρα 4 καί τά πρώτα αυτοκίνητα Αφύπνισης Φιλοξενουμένων καί Καθαρισμού τών δρόμων αρχίζουν τό κατάβορεγμα αυτών πού τελικά δέν μπόρεσαν νά βρούν τό κατάλυμά τους κι αποκαμψένοι έγιναν στήν άκρη τού δρόμου νά κοιμηθούν.

'Ωρα 7 καί ξαναβούσκουμε τόν Σπύρο στό όχημά του νά περιμένει υπομονετικά τούς αναχωρούντες φιλοξενουμένους νά επιβίβαστούν, αφού περάσουν ένας-ένας από αλκοτέστ-καθώς από τίς αρχές τού 1990 οι αεροπορικές εταιρίες απαγορεύουν τήν επιβίβαση στά αεροσκάφη από μόνων υπό τήν επήρεια τού αλκοόλ, μετά τό γνωστό στύχημα τού 1989, όταν ένα σκάφος τών βρετανικών αερογραμμών συνετρίβη μέσα σ'έναν καυγά πού άρχισε μεταξύ τών επιβατών κι έφτασε μέχρι τό κόκπιτ τού πιλότου. (Από τότε δέν σερβίρονται πλέον ποτά στίς πτήσεις, δέν υπάρχουν ιπτάμενοι αυνοδοί, ο δέ πιλότος είναι απομονωμένος στόν θωρακισμένο θάλαμο διακυβέρνησης μαζί μέ τόν μπχανικό καί τόν συγκυβερνήτη.)

'Ωρα 7.30 καί οι τελευταίοι φιλοξενούμενοι επιβιβάζονται στό όχημα πού ξεκινάει γιά τό δρυμολόγιο τής επιστροφής στό Αεροδρόμιο Κερκύρας.

'Άλλη μιδ κουραστική μέρα ρουτίνας αρχίζει πάλι γιά τόν Σπύρο. Γιά όλους τούς Σπύρους τής Κέρκυρας.

Κέρκυρα, Ιούλιος 2010

ΝΙΚΟΣ ΛΟΥΒΡΟΣ

MARILYN MONROE

η θεά με την παιδική ψυχή

(ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ SUGAR)

"Καί δέν είναι πεθαμένη. Επιτέλους, κάτι ενδιαφέρον έτυχε και στήν προσωπική της ζωή..."

NORMAN MAILLER

"Ποιός τών είδε νά πεθαίνει :
Εγώ, είπε η Νύχτα
Κι ένα φώς κρεβατοκά-
μαρης
Εμείς τών είδαμε νά πεθαίνει ."

NORMAN ROSEN

Στις 5 Αυγούστου του 1962, στις 10:30, έξι ώρες αφού έγινε στο ος Άντζελες και τον υπόλοιπο κόσμο επίσημα γνωστός ο θάνατος της Μαίριλυν, κείτονταν στο νεκροτομείο το κορμί για το οποίο είχαν διοργανωθεί τεράστιες διαφημιστικές εκστρατείες σε παγκόσμια κλίμακα, σκεπασμένο με μια πλαστική κουβέρτα σε μια μεγάλη αίθουσα χωρίς παράθυρα.

Όταν σήκωσαν την κουβέρτα, ο Δρ. Tom Noguchi –ο ιατροδικαστής που ανέλαβε την αυτοψία– κι ο John Miner –ο παρατηρητής της Εισαγγελίας– έμειναν εμβρόντητοι.

"Ο Τόμ κι εγώ είχαμε ήδη δει χιλιάδες πτώματα" λέει ο Miner, "αυτό όμως συγκίνησε πολύ και τους δυο μας. Ήμασταν πραγματικά λυπημένοι και είχαμε την αίσθηση ότι αυτή η νέα γυναίκα θα έπρεπε να σηκωθεί από στιγμή σε στιγμή από το μαρμάρινο τραπέζι."

Όταν τέλος πήραν τη Μαίριλυν από τα χέρια τους δεν έμενε πια τίποτα από την ομορφιά της.

"Υποσχέσου μου ότι θα με μακιγιάρεις σε περίπτωση που θα μου συμβεί κάπι" είχε πει η Μαίριλυν πριν 9 χρόνια στον μακιγιέρ της Whitney Snyder. Τότε ήταν μόλις εικοσιεπτά και σκεφτόταν κιόλας τον θάνατο. Για να μην το ξεχάσει μάλιστα του χάρισε μια χρυσή πόρτη με την επιγραφή: "Οσο είμαι ακόμα ζεστή. Μαίριλυν". Ο Snyder είχε την πόρτη στην τσάντα του καθώς, δυο μέρες μετά τον θάνατό της, κατευθυνόταν στην αίθουσα που βρισκόταν το πτώμα, στο νεκροταφείο Westwood Memorial Park. Εκτός απ' αυτό είχε κι ένα μπουκάλι τζίν μαζί του.

Ο Whitney Snyder και η μετέπειτα σύζυγός του Marjorie Plecher, που ήταν για χρόνια υπεύθυνη για την γκαρνταρόμπα της Μαίριλυν, ανέλαβαν να ετοιμάσουν τη σωρό που ήταν κάποτε το πιο θρυλικό κορμί του Παγκόσμιου Κινηματογράφου.

Πάνω από τα ίσια και νεκρά μαλλιά που κρέμονταν άπονα στο κεφάλι της φόρεσαν την περούκα που είχε στην ταινία "The Misfits". Γύρω από τον λαιμό τύλιξαν ένα σάλι από σιφόν. Όμως, οι διάσημες καμπυλότητες δεν υπήρχαν πια. Το στήθος της είχε θυσιαστεί για τις ανάγκες της νεκροψίας.

Η Plecher κι ο Snyder έσκισαν ένα μαξιλάρι απ' όπου πήραν τα πούπουλα, βρήκαν και πλαστικές σακούλες κι έφτιαξαν στη φίλη τους ένα ψεύτικο στήθος. Κατόπιν φόρεσαν στο πτώμα ένα απλό φόρεμα που τελευταία της άρεσε πολύ να φοράει.

Ο πρώην σύζυγός της Joe Di Maggio και η άλλοτε μάνατζερ της Μαίριλυν, Inez Melson, ανέλαβαν την προετοιμασία της κηδείας. Κάποιος άκουσε μέσα στην αίθουσα που βρισκόταν η σωρός τον Di Maggio να λέει σ' έναν από τους υπεύθυνους για την ταφή: "Φροντίστε να μην έρθει κανείς απ' αυτούς τους καταραμένους τους Κέννεντυ στην κηδεία".

Παρ' όλο που η ζωή της Μαίριλυν, αποτέλεσε ένα διαρκές επεισόδιο δημοσιευμένο στον Τύπο, εμποδίστηκε ωστόσο η ειλικρινής προσπάθεια εξιστόρισης γύρω από τον θάνατό της.

Στις 12 Αυγούστου, ακριβώς μια βδομάδα μετά τον θάνατό της, κυκλοφορούσαν οι εφημερίδες στο San Francisco κι αι στη Νέα Υόρκη –αλλά όχι και στο Λος Άντζελες– με χτυπητά πρωτοσέ-

λιδο: "Μυστηριώδης πίεση στην έρευνα για την Μαίριλυν". Η έμπειρη ανταποκρίτρια του αστυνομικού ρεπορτάζ *Florabel Muir* έγραφε ότι: "Στην Αστυνομία του Λ.Α. ασκείται μια περίεργη πίεση... Η πίεση αυτή προφανώς ασκείται από ανθρώπους που ήταν κοντά στην Μαίριλυν τις δύο τελευταίες εβδομάδες".

Πέντε μέρες αργότερα η υπόθεση "έκλεισε". Επίσημο συμπέρασμα: "Πιθανότατα αυτοκτονία".....

Έτος 1962, αριθμός σωρού 609. Παραδόθηκε στις 5/8/62. Η Μαίριλυν στο νεκροτομείο.
Το πρόσωπό της είναι πρησμένο από τα χάπια...

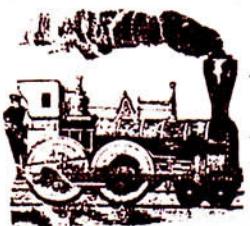
Υ.Γ. "Σαν μια νυχτερίδα κρέμεται στα κεφάλια των αντρών που την ήξεραν..." --τραγουδιστής Sammy Davis Jr.

Υ.Γ. 2 Ένα μήνα πριν από τον θάνατό της, σε μια συζήτηση με τον Peter Levallier, τον διευθυντή των στούντιο της 20th Century Fox, η Μαίριλυν έκανε ένα μελαγχολικό σχόλιο για τη ζωή της: "Σαν γυναίκα έχω αποτύχει. Οι άντρες είχαν τόσο μεγάλες προσδοκίες τις οποίες δεν μπορώ να εκπληρώσω. Αυτοί περίμεναν να χτυπούν καμπάνες... Ενώ εγώ έχω την ίδια ανατομία με τις άλλες γυναίκες. Δεν μπορώ ν' ανταποκριθώ σ' αυτές τις προσδοκίες.

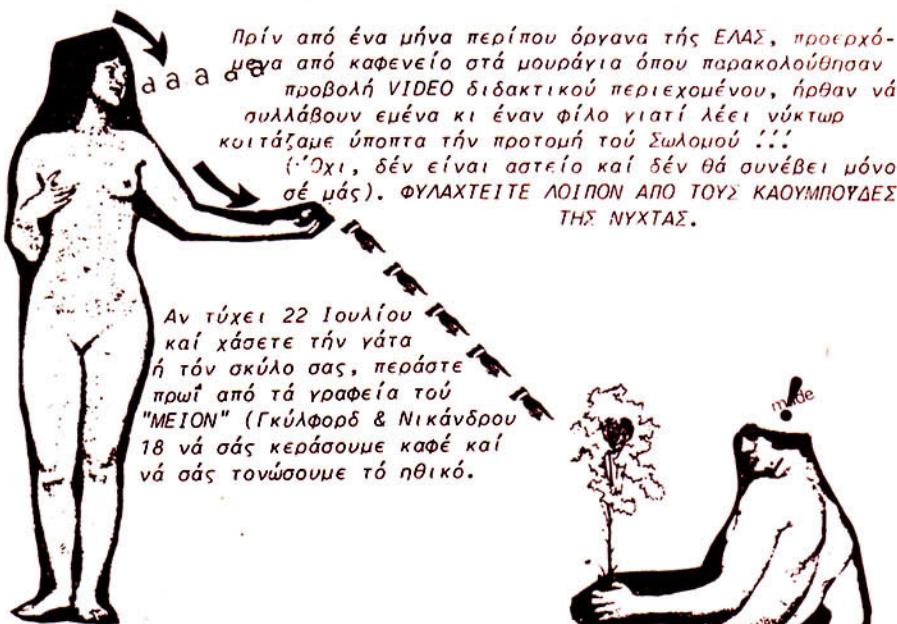
Από το περιοδικό "BUNTE" της 30/5/86
Μετάφραση από τα γερμανικά
ΔΩΡΑ ΔΟΛΙΑΝΙΤΟΥ

Κάπως έτσι φαντάστηκε την Μαίριλυν αν ζούσε σήμερα ο Αυστριακός καλλιτέχνης HeInwein.

Καλημέρα

Καλοκαίρι λοιπόν... Ιούλιος. Μπροστά μας ένα μικρό βουναλάκι από όμορφες επιθυμίες, ικανές να ξεγελάσουν τον χαμένο χρόνο... Πάραυτα όμως όλα φαίνεται να επικεντρώνονται σ' ένα μικρό, κόκκινο μπανιερό, χιλιοφορεμένο, στολισμένο με μικρές, άσπρες κηλίδες, . . . Καταστροφικά τα πάθημα μας βλέπετε!!! Τα στήθη των γυναικών, όταν δεν βελάζουν, στέκουν "γεμάτα" αυθάδια απέναντι μας, ζητώντας τα ρέστα και τα λοιπά... Εκεί είναι που αρχίζει το στρηπ-της (πρώτη κίνηση, βγάζετε το Rolex). Η μικρή Ελένη μας λύνει και μας δένει.

Πρίν από ένα μήνα περίπου όργανα τής ΕΛΑΣ, προερχόμενα από καφενείο στά μουράγια όπου παρακολούθησαν προβολή VIDEO διδακτικού περιεχομένου, ήθαν νά συλλάβουν εμένα κι έναν φίλο γιατί λέει νύκτωρ κυιτάζαμε ύποπτα τήν προτομή τού Σωλομού !!! ("Όχι, δέν είναι αστείο και δέν θά συνέβει μόνο σέ μάς). ΦΥΛΑΧΤΕΙΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΟΥΜΠΟΥΔΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ.

Αν τύχει 22 Ιουλίου και χάσετε τήν γάτα ή τόν σκύλο σας, περάστε πρωί από τά γραφεία τού "MEION" (Γκύλφορδ & Νικάνδρου 18 νά σάς κεράσουμε καφέ και νά σάς τονώσουμε τό ηθικό.

Και μια ανάλαφρη κίνηση, για να εξαφανιστεί επιτέλους η εγγαστριμυθία και να εμψυχωθεί το φετινό καλοκαίρι. Το "MEION" κηρύσσει πολιτιστικό ανταρτοπόλεμο. Ήγουν: Ας μην τους αφήσουμε σε χλωρό κλαρί.

Γιουχαίστε (μην ντρεπόσαστε) κάθε απόπειρα "πολιτιστικής" σπασουνόπερας και κάθε πανηγυριώτικη (δημοτική ή όχι) εκδήλωση. Γιασουρτώστε (νοερά) τους μπουζουκοκέφαλους και φυτέψτε τα παράφωνα χάλκινα πνευστά στο γκαζόν της Κάτω Πλατείας. Πού έρετε, ίσως αύριο (όπως δεν θα έλεγε κι ο Δημήτρης Κονιδάρης) να μας μεμφθούν που θα 'χουμε πατήσει επί πτωμάτων ΤουΒουκεφάλων.

Ο Διευθυντής (sic) του "MEION" αναζητά τον διεθνούς ακτινοβολίας μάγειρα, ζωγράφο και ηθοποιο ΣΤΕΛΙΟ ΑΝΑΣΤΑΣΙΔΗ. Όποιος μας τον βρει ή τον προσκομίσει στην Κέρκυρα θα έχει να λαμβάνει επί ένα εξάμηνο τουλάχιστον το "MEION" σπίτι του, τζάμπα.

M' ελαφριά ΘΕΡΙΝΗ ΣΤΟΛΗ

Οι δύο πρώτες κινήσεις τους σίναι άκρως θεαματικές. Πρώτη είναι: Η ανάγνωση σέρι καθημερινή βάση όλων των αριστερίστικων και περιθωρειακών εντύπων (για νά ξέρουν πού πάνε και μέρη ποιούς έχουν νά κάνουν. Η δεύτερη, είναι η κατάργηση τού γκλόμπ και η χροσιμοποίηση αντ' αυτού γραβιέρας και άλλων τυροκομικών. Και βέβαια τό γάλα CARNATION θ' αντικαταστήσει τά δακρυγόνα . . .

"Πρέπει πάντα νάναι κανείς μεθυσμένος. Αυτό είναι όλο τό μοναδικό θέμα. Γιά νά μήν νιώσετε τό φριχτό βάρος τού Χρόνου, πού σπάει τούς ώμους σας και πού σάς γέρνει πρός τά κάτω, πρέπει νά μεθάτε ασταμάτητα. Μέ τί όμως; Μέ κρασί, μέ ποίηση ή μέ αρετή, όπως σάς αρέσει. Μεθύστε όμως..."
Σ.ΜΠΩΝΤΛΕΡ

Ιδού λοιπόν μιά εκλεκτή ιδιότητα, εκχύλισμα ενός ιλιγγιώδους χαρακτήρα.
Οπωσδήποτε φέτος τό καλοκαίρι αγκαλιά μέ τρυφερές υπάρξεις...".

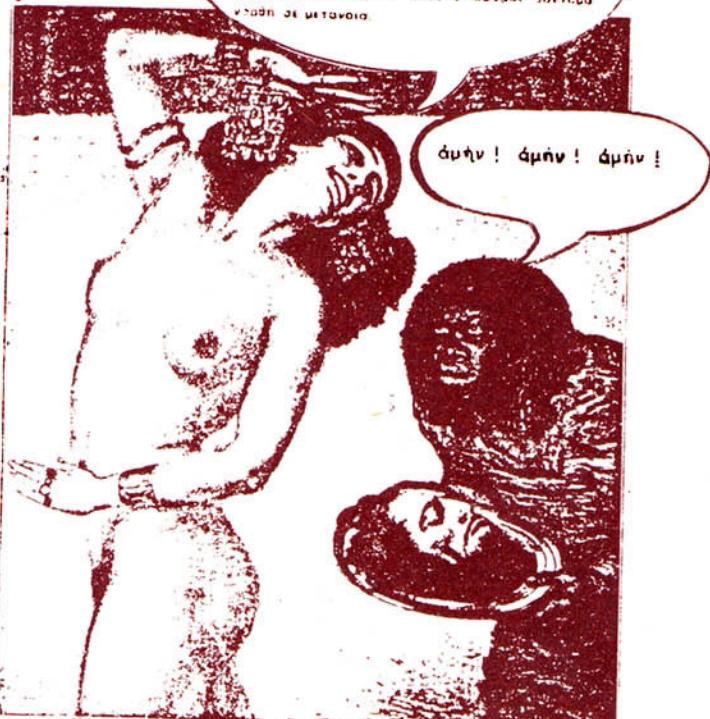
Τη στιγμή που ο Μπατζής απέκρουσε το πέναλτι του Ζίκο, ο 28χρονος Χοσέ Μάρτινς εκτελέστηκε από έναν άλλο φίλαθλο, με περιστροφο ενώ λίγο αργότερα πέντε Βραζιλιάνοι πέθαναν από καρδιακό επεισόδιο.

Το έβδομο «θύμα της συμφοράς του Μεξικού», όπως χαρακτηριστήκε ο αποκλεισμός της Βραζιλίας, είναι ο Χοσέ Ρινέιντο, 73 χρόνων, που έπαθε ανακοπή καρδιάς.

Στην πόλη Φορταλέτσα, ένας σοφέρ αυτοπυροβολήθηκε στην κοιλακή χώρα μόλις τελείωσε το παιχνίδι, και η σφαίρα του κατέστρεψε το συκώτι.

Μαθαίνουμε ότι τά υπό σύστασιν MAT κερκύρας προτίθενται νά πειραματιστούν πάνω σέ μοντέρνες μεθόδους καταστολής (Γειάσου Αρκουδέα μέ τά ωριά σου!).

Σ κανεύκλι εκπαιδεύτηκε ο Κανεύκλι σε θηριά, γιατί απαραίτησε από την Ελλάδα. Διέβη πετεύλαγια μου ο ζλοκάλης του Κανεύκλι, να ζευγεί σε μεταναστή γιατί έζηνε λευκός πάνω Εύζωνης σε άλλους συνατή και πεντερή καρούσας, κι' ζει σε καρύδια συντέρω καρούσας σε μετανοία.

Ο γνωστός (από τα περιοδικά ΒΑΒΕΛ, ΠΡΟΣΩΠΑ) γραφίστας ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΛΑΣ θα είναι ο σχεδιαστής των νέων ταυτοτήτων ΕΚΑΜ. Εκεί φαίνεται να κατέληξαν οι αρμόδιοι εγκέφαλοι, μετά το προσκύνημα του κυρίου Κουλά εις το Άγιον Όρος και την άφεση των αμαρτιών του . . .

GOODBYE KIDS μωσαϊκός περιστέρας

in Corfu (όμως)

Τό τι τυνευματική κίνηση επεφύλαξε ο Ιούνιος εις τήν ωραίαν, ιστορικήν καί βρίθουσαν παραδόσεως υῆσον μας, είναι άλλο πράγμα πάλι; Οι συμπολίτες μας δέν έχασαν αγώνα γιά αγώνα τού Μουντιάλ στήν τηλεόραση, όπου μελέτησαν μές ζήλουν κι αυταπάρυνσιν κάθε ντρίπλα, κάθε σέντρα-σούτ, κάθε τζαρτζάρισμα, επιδιώκοντες πάσι θυσία τήν άνοδον τού πολιτιστικού τους επιπέδου. Σχόλια δόψας: "Μεγάλος καλλιτέχνης ο Μαραντόνα, δικέ μου;" ή "Μιλάμε γιά Βραζιλία, μιλάμε γιά υψηλή Τέχνη νά 'ούμε;" ή "Ζωγραφίζει πάνω στό γήπεδο ο 'Ελκερ ρέ παιδί μου!"; δίνουν καί παίρνουν στίς καλλιτεχνικές συντροφίες καί τά φιλολογικά σαλόνια.

STOP PRESS: Περηφανήν νίκην κατήγαν τά κερκυραϊκά γράμματα καί γενικώς η Ιονία διανόσιας διά τής βραβεύσεως τού διακεριμένου συμπολίτου μας, ποιητού Δημήτρη Ι.Σουρβίνου, υπό τού Πνευματικού Κέντρου Δήμου Αθηναίων καί εις τά πλαίσια τού νέου θεομού τών Δημοτικών λογοτεχνικών βραβείων, γιά τό ποιητικό του βιβλίο "Τεφροδόχος" (Εκδ.ΚΕΙΜΕΝΑ). Εύγε ολοψύχως.

Καί μιά κι ο λόγος περί ποιητών, φημολογείται εντόνως εις ορισμένους κύκλους ότι εγένετο πρότασις ανθολογήσεως εις Ταῦλανδικήν Ανθολογίαν τού φιλτάτου (καί ενθάδε ανθολογημένου) Πορφυραίου ποιητού Σωτήρη Τριβυζά, δότις όμως απέρριψεν (κατά τάς ιδίας φήμας) τήν ενδιαφέρουσαν αυτήν πρότασιν διότι η Ταῦλανδική τυγχάνει διάλεκτος μονοτονική καί ως εκ τούτου ασυμβίβαστος πρός τήν αισθητικήν του.

Καί βέβαια πλησιάζει η εποχή τού "Φεσιιβάλ Κερκύρας", όπου ενδέχεται νά καγχάσει καί αυτό τούτο τό ραδιενεργόν αιγοπρόβατον (χρώματος παρδαλού). Ετοιμάζουμε σέ επόμενο τεύχος μας σχετικό πόνημα.

Καί μιά άσχετο μέ τά κερκυραϊκά προσωπική μας απορία. Καλά, τό ότι ο Κούρτ Βάλντχάιμ υπόρχε ποταπός καί λυσσαλέος Ναζί εγκληματίας πολέμου τώρα τούς θυμάθηκε; Καί τόσα χρόνια πού ήταν Γενικός Δεμβέναγας τού ΟΗΕ, κανείς δέν είχε πάρει είδηπο; Εδώ δίπλωμα αυτοκινήτου πάς νά βγάλεις καί σου ζητάνε από μπτρώο μέχρι φύλλων πορείας Στρατού!!! Αυτός πώς; Μέ τί χαρτιά διορίστηκε; Μέ υπεύθυνη δήλωση τού φούνιαρη τής γειτονιάς του;

Θά έχειει ίως διαβάσει στόν Τύπο γιά τόν ευπρησμό τού τυπογραφείου τής "Εξόρμησης" στά Ηλάρχεια. Έκείνο πού δέν ξέρετε είναι ότι τό μόνο από τά έντυπα πού βρίσκονταν εκεί καί γλύτωσε από τήν φωτιά αλλά καί τό νερό τής Πυροσβεστικής, ήταν τό φίλον κερκυραϊκόν φιλολογικόν περιοδικόν "ΠΟΡΦΥΡΑΣ". Συνχαίρουμε μέ τήν χαρά τών φίλτατων εκδοτών -τέτοια τύχη, έ; Πάντως δόλοι οι δικοί μας συντάκτες έχουν ατράνταχτα άλλοθι γιά τό βράδυ τού εγκλήματος.

Έρευναμε όλοι ότι τό τρεχούμενο νερό δέν είναι από τής εφευρέσεις εκείνες πού έχουν ενθουσιάσει τό πανελλήνιον. Πλήν όμως, τώρα τό καλοκαίρι ειδικά -σέ κάποιους κύκλους ιδίως- είθισται νά χρησιμοποιείται καί γιά λόγους άλλους από τήν πόσιν καί τό πλύσιμο τών πιάτων. Άλλα, πάνω πού αρχίζουμε νά αποκτούμε κακές συνήθειες επεμβαίνει η Δημοτική Αρχή καί μάς επαναφέρει στήν τάξη κλείνοντας τής ξορκισμένες τής βρύσες. (Κάτι γιά πεπαλαιωμένο δίκτυο ακούγεται, κάτι γιά "ανεπάρκεια" ύδατος...Ανεπάρκεια στόν τόπο μέ τόν υψηλώτερο δείκτη βροχόπτωσης στήν Ελλάδα!!!). Τέλος πάντων, ίως φέτος- λόγω καί τών επικειμένων εκλογών- νά κάνουν τήν καρδιά τους πέτρα καί νά μάς αφήσουν νά πλυθούμε περισσότερο από πέρσι.

κανάλι «ΜΕΙΟΝ»

Θυμόσαστε κείνη την έκτακτη εκπομπή του Καναλιού “MEION” –του πρώτου μη κρατικού τηλεοπτικού σταθμού της χώρας μας– την αλησμόνητη εκείνη 1η του παρελθόντος Απριλίου; Την εκπομπή για την οποία ο ίδιος ο σερ Χιού Γκρην, του (ανθελληνικού τώρα) BBC, είπε: “Κάτι τέτοια αυξάνουν αισθητά τον μέσο όρο ζωής του μέσου τηλεθεοτή και αντιστοίχως μειώνουν αυτή των δικαστικών αρχών και Σωμάτων Ασφαλείας. Carry on, boys... Carry on !”

Τότε, πρώτοι εμείς, είχαμε σπεύσει να επωφεληθούμε των ψιθύρων περί ελευθέρων (κι ενιδάδε, όπως αλλαχού) ραδιοφωνίας και τηλεοράσεως. Δυστυχώς όμως οι κρατούντες εγκέφαλοι απεφάσισαν ότι μη ελεγχόμενα μέσα μαζικής ενημέρωσης καθίστανται επιζήμια και φθιροποιιά δια την δημοσιανή υγείαν και ως εκ τούτου το παρόν καθεστώς παραμένει ως έχει. Τουτεστιν: Τσέχικα σήριαλ, πολωνέζικα Μικυμάους, ουγγαρέζικα ντοκυμαντέρ, ανατολικογερμανικά κινηματογραφικά αφιερώματα, κονβανέζικες σαπουνόπερες, σοβιετικά “θέατρα της Δευτέρας”, ουκρανικές παιδικές εκπομπές κι ελληνικές ειδήσεις του τύπου: “Ουδείς κίνδυνος υφίσταται από την σοβιετική ραδιενέργεια αλλά να φοβάστε την αμερικανική τοι-αυτή, καθόδον ύπουλη” ή πάλι: “Αυξάνεται ο τιμάριυμός μόλις κατά 80% και μειώνεται η ATA σε 0,0003%, αλλά μην φωνάζετε γιατί υπάρχουν οι τουρκικές προκλήσεις και ο επεκτατισμός της γείτονος χώρας (αλλά και το ανανήψων “Μακεδονικό” υπό της φίλης Γιουγκοσλαβίας) και όταν πρέπει όλοι μαζί ενωμένοι, εμείς επί των Mercedes κι εσείς με ποδήλατα, ν' αντιμετωπίσουμε την ελοχευοντα κινδυνον εξ Ανατολών (αλλά και από Βορράν::!)”. Τώρα βέβαια υπάρχουν κι εκείνα τα κοντσέρτα με τοκάτες και φούγκες του Μπαχ στις 10:30 το βράδυ που παρακολουθεί ανελλιπώς κι εναγμονίως συμπατάς ο ελληνικός σγροτικός μας πληθυσμός, στοχαζόμενος το αυριανό όργωμα, το ράντισμα ή το κλάδεμα των δέντρων. . . Ας μην γκρινάζουμε λοιπόν.

Πίσω όντεν (ναι... sic... ξέρουμε) εις το δεδοκιμασμένον καθεστώς: Κρατική Τηλέοραση.

Και το Κανάλι “MEION”;

Θα πίψει αυτός ο αδάμας του αέρος όμια εις τον βωμόν των εθνικών σκοπιμοτήτων; Θα υποκύψει η ιδιωτική μας πλην εμπνευσμένη προσπάθεια εις την γενικήν ομοψυχίαν, τους αεροδιαδρόμους J-60, G-18, το γάλα NOYNOY, τον κυβερνητικόν εκπρόσωπον που “δεν ξέρει”, “δεν γνωρίζει”, “δεν έχει ενημερωθεί”, παντως διαψεύδει; Θα ομολογήσει το “MEION” την ήτταν του; Ή μήπως –φευ!– προτίθεται να περάσει εις την παρανομίαν;

Ησυχάστε. Ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Βρήκαμε την χρυσήν τομήν, την λύση που θα ικανοποιήσει άπαντες.

Εμείς όταν ετοιμάζουμε τις εκπομπές μας ευσυνειδήτως, όταν τις μαγνητογραφοσκοπούμε και αντί του αέρα όταν τις βγάζουμε στο χαρτί! Απλόν πλην μεγαλοφυνές.

Έτσι, όταν τα εθνικά κανάλια θα έχουν να σας προτείνουν μεταξύ του Λιθουανικού σήριαλ: “Ένας Ήρως της Εργασίας στο Εργοστάσιο Αμαζωμάτων του Ιρκούτσκ” και της Κροατικής “Γιορτής του Ραντίσματος των Κουκιών”, δεν θα χρειάζεται να ψάχνετε, σαν τριτη λύση, για το Αλβανικό κανάλι. Απλά και μόνο θα παίρνετε το “MEION” και θα αφήνεστε να συνεπαρθείτε από την μαγεία των δικών μας εκπομπών.

Καλή ακρόαση λοιπόν.

Γιά σήμερα, η εκπουμπή τού
ΣΩΤΗΡΑΚΗ ΜΠΕΓΔΟΥΛΑ

Γράμματα & Ποινές

(Δέον όπως διαβαστεί μετά τήν 11ην μ.μ.)

Πίπτουν οι τίτλοι. Τό μουσικό θέμα (Θρακιώτικο νανούρισμα) ακούγεται σε "PLAY BACK" ενώ δείχνουμε τήν Ειρήνη Παπά μέ ράσα ανεμίζοντα νά πιλαλάει "SLOW MOTION" μέσα σ'ένα χωράφι φασόλια.

Τελειώνουν οι τίτλοι. Γενικό πλάνο στό πλατώ. Γύρο-γύρο βιβλιοθήκες με

ράφια γεμάτα βιβλία (αγορασμένα μέ τό κιλό ή νοικιασμένα μέ τήν ώρα). Ένα τεράστιο τραπέζι (στύλ βλαχοροκοκό γκρέκ) φίσκα στά χαρτιά καί τά βιβλία. Σέ μιά γωνιά επάργυρο κροπήγιο από τό AKRON-ΙΑΙΟΝ-ΚΡΥΣΤΑΛ, μιά μυγοσκοτώστρα Αφρικανού φυλάρχου, η φωτογραφία τού Ελύτη, ένα αριστερό παπούτσι ADIDAS, ένα σακίδιο ορειβάτου καί μιά φωτογραφική μηχανή POLAROID. Πίσω από τό τραπέζι ο παρουσιαστής-συντονιστής Σωτηράκης Μπέγδουλας. Άνετος, μέ σπόρ σινιέ ντύσιμο, γκρι-ζαρισμένο μαλλί καί πίπα. Σοβαρός καί σύνους, ατενίζει τόν φακό μέ σιγουριά απορέουσα από τέσσερα Β'Ακαρνανικά βραβεία σέ ισάριθμους ποιητικούς διαγωνισμούς υπέρ αποκαταστάσεως πλημμυροπαθών καί αναξιοπαθούντων ποδηλατιστών.

Στήν αντίπερα όχθη τού τραπεζιού, σέ πολυθρόνες τύπου LOUIS XIX, στρογγυλοκαθισμένοι οι τέσσερις καλεσμένοι ποιητές. Σοβαροί, σκεπτικοί, ατενίζοντες μέ σκεπτικισμό καί μυστικοπάθεια τό αβέβαιον μέλλον τής ανθρωπότητος. Αγέλαστοι. (Πρό πάντων αγέλαστοι. Αυτό είναι σημαντικό. Όποιος πάει νά σκάσει χαμόγελο θά επαναφέρεται στήν τάξη μέ ελαφρό πλεκτροσόκ μέσω τών ευφυώς κεκρυμένων πλεκτροδίων τής πολυθρόνας του).

Ο Σωτηράκης Μπέγδουλας ξεροβήχει, φέρνει τήν σβησμένη του πίπα από τό δεξί στό αριστερό χέρι καί καρφώνει τό βλέμμα του στήν κάμερα μέ ακόμη μεγαλύτερη σοβαρότητα. Μιλάει: Σ.ΜΠ.: Καλησπέρα σας. Η εκπουμπή μας "ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΕΣ" ανοίγει τίς πύλες της απόψε γιά πρώτη φορά στό φιλοθεάμον καί άκρως νοήμον κοινό. Απ'εδώ προτιθέμεθα νά σχολιάζουμε μιά φορά τόν μήνα τά όσα σημαντικά διαδραματίζονται στόν

εναίσθητο καί νευραλγικό αυτόν τομέα τής οικονομίας μας. Από τού βήματος αυτού φιλοδοξούμε νά καθιερώσουμε έναν κώδικα συνενόποσης, μιά γέφυρα επικοινωνίας ἀν θέλετε, μεταξύ τών δημιουργών τών αφανών-πολλές φορές-αυτών εργατών τής Τέχνης τού Ποιητικού Λόγου καί τού κοινού.

Μαζί μέ τούς εκάστοτε καλεσμένους μας θά συζητούμε, θά μελετούμε, θ' αναλύουμε ότι αξίζει τής προσοχής τού μέσου αλλά καί τού κάπως ειδικότερου τηλεθεατή. Λοιπόν, μαζί μας απόψε έχουμε τόν γνωστό ποιητή τής Λοκρίδος, κύριο Ορφέα Σταμπουλή...

(Κάμερα στόν κύριο Σταμπουλή πού κλίνει ελαφρώς τήν ποιητική του κεφαλή μέ συγκατάβαση καί σιγουριά).

Σ.ΜΠ.: (συνεχίζει)... μέ εικοσιεφτά ποιητικές συλλογές στό ενεργυτικό του, τριανταδύ δοκίμια καί λαογραφικές μελέτες...

ΣΤΑΜ: Μέ συγχωρείτε γιά τήν διακοπή, κύριε Μπέγδουλα, αλλά ο ακριβής αριθμός είναι εικοσιοχτώ.

Σ.ΜΠ.: (σαστίζει) Εικοσιοχτώ ;...

ΣΤΑΜ: Εικοσιοχτώ ποιητικές συλλογές. Επίσης πρέπει νά σημειωθεί ότι έχω εκπονήσει περί τά τριαντατρία θεατρικά έργα εκ τών οποίων τά εικοσιδύο ανέβηκαν μέ εξαιρετική επιτυχία, τολμώ νά πώ, από τό Θεατρικό Εργαστήρι τού Ζου Δημοτικού Σχολείου Αράχωβας. Τό τελευταίο μάλιστα, σέ έμμετρο δεκαπεντασύλλαβο, "Τό Τάμα τού Περίκλη Τζαβέλα", απέσπασε τά ενθουσιώδη σχόλια τής λογοτεχνικής επιφυλλίδας "Η Κάλαμος" τής Αργολίδος...

Σ.ΜΠ.: Μάλιστα... Πολύ ενδιαφέροντα αλήθεια αυτά. Καί προχωρούμε στήν παρουσίαση. Ο κύριος Τάκης Ζουπικάς...

ΖΟΥΠ.: Ζουπίκος, Ζου-πί-κος.

Σ.ΜΠ.: Μέ συγχωρείτε... Ο κύριος Ζουπίκος... πού έχει αξιόλογη παρουσία στόν χώρο τών Αιτωλοακαρνανικών Γραμμάτων, μέ πολλές ποιητικές συλλογές, μελέτες καί δοκίμια.

ΖΟΥΠ.: Καθώς καί μιά καθόλου αμελητέα φιλανθρωπική δράση. Επί σειράν ετών υπήρξα γραμματεύς τού Συλλόγου γιά τήν Διάδοση Αγνώστων Επαρχιακών Συγγραφέων. Επίσης διέπρεψα σέ πάμπολους διαγωνισμούς πυρογραφίας καί...

Σ.ΜΠ.: Αναμφισβήτητως... Έχουμε ακόμη κοντά μας τήν γνωστή ποιήτρια καί κριτικό Μαγειρικής κυρία Φρόσω Μπλιακουροπούλου-Παπαχατζούδρακοντοπούλου, πού αντιπροσωπεύει επαξίως ομολογουμένως τά Αττικά Γράμματα...

ΜΠ-ΠΑ: Καθώς καί τόν σύλλογο Κυριών Πατριάρχου Ιωακείμ γιά τά δικαιώματα τής Γυναικας-Συζύγου και Πνευματικού Ανθρώπου.

Σ.ΜΠ.: Βεβαίως, βεβαίως. Καί κλείνουμε τήν παρουσίαση μέ τόν κύριο Μήτσο Καραλάρούλη, τόν γνωστό πνευματικό άνθρωπο τής Ελασσώνας, μέ σημαντικό έργο τόσο στήν Ποίηση όσο καί στήν συλλογή Λαογραφικών Στοιχείων τής περιοχής Σατσιλάρ Λαρίσης.

ΚΑΡΑ: 'Οχ'ι πού νά τού πιριφανιφτώ δηλαδή, αλλά στήν Θισσαλία τού όνουμα Καραλάρούλ'ς είνι πασίγνουστου. Μέχρι πού μί πρότειναν ν' αναλάβουν κι πρόϊδρους τού "Κιραυνού Πλατυκάμπου" πού, ως γνουστόν, παίζει στήν Β' Ιρασιτιχνική...

Σ.ΜΠ.: (Ξεροβήχει ανήσυχος, παίζει μέ τήν πίπα του). Πολύ ενδιαφέροντα όλα αυτά αλλά ας έρθουμε στό θέμα μας πού είναι η παρουσίαση τών νέων ποιητικών συλλογών. Ας αρχίσουμε μέ σάς κυρία Μπλιακουροπούλου-Παπαχατζηδρακοντοπούλου, γιά νά δώσουμε τό προβάδισμα στό ωραίον φύλον.

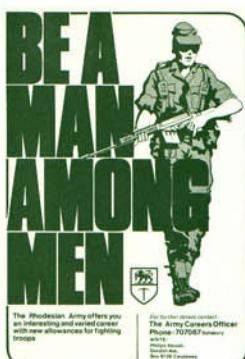
Η κυρία Μπλιακουροπούλου-Παπαχατζηδρακοντοπούλου πού μόνο σέ μαύρο καθρέφτη, φυλαγμένο σέ σκοτεινό δωμάτιο μιά κατάμαυρη νύχτα θά τολμούσε νά κοιτάξει κατά μέτωπον τόν εαυτό της, αφήνει ένα τσαχπίνικο γελάκι καί διορθώνει κοκέτικα τά βαμμένα καροτί μαλλιά της.

ΜΠ-ΠΑ: Α, όχι... Στήν εποχήμας τής ισοτιμίας, τής EGALITÉ τών φύλων... Δέν τό βλέπω απαραίτητο...

Σ.ΜΠ.: Γιά λόγους παραδοσιακής αβροφροσύνης...

ΖΟΥΠ: Δέν υπάρχει πρόβλημα. Άν κωλύεται η κυρία, ας αρχίσουμε από μένα.

ΚΑΡΑ: Γιατί απού σένα; Είσι μάγκας;

Σ.ΜΠ.: (θορυβημένος) Παρακαλώ κύριοι...

ΚΑΡΑ: 'Οχ'ι, νά ξιέρουμι. Είμαστι ιδώ γιά τήν προσούσπική μας προσβούλη ή γιά τήν Ποίησή; Νά ξιέρουμι τί κάνουμι δηλαδή.

ΖΟΥΠ: Φοβούμαι ότι μέ παρεξηγήσατε κύριε Καραούλη. Εγώ προσωπικά δέν θά είχα αντίρρηση νά σχολιάσουμε τό δικό σας βιβλίο πρώτα. Θά κερδίσουμε καί χρόνο άλλωστε αφού όλο κι όλο είναι οχτώ σελίδες.

KARA: (Πρός τόν Μπέγδουλα δείχνοντας τόν Ζουπίκο) Κύριι
Μπέγδουλα, πουλύ θά μί υπουρχιώσ' σ νά τούν μαζέψ' αυ-
τούνουν τούν βλάχου γιατί θά μί πιάσ' ει τού καραγκού-
ν' κου κί θά τούν αρχίσου στίς μάπες κί θάχμι ντράβαλα.

Δημιουργείται ένας μικροπανικός. Ο σκηνοθέτης ρίχνει
"Μουσικό Διάλειμμα" μέ τήν Μαργαρίτα Ζορμπαλά νά τραγου-
δάει γύφτικα μοιρολόγια.

Εικόνα πάλι στό πλατώ. Τά πνεύματα φαίνεται νά έχουν κάπως
πρεμήσει. Ο κύριος Σταμπουλής απαγγέλει μέ φωνή πού πάλλε-
ται από συγκίνηση:

"Καθώς τά λειβάδια επέστρεφαν/ βήματα από τό χόρτο
ανεβαίναν/ κι από τό φώς/ ο σαγήνη τής ρέμβης/ τής
ερημιάς μέ τό άφωνο".

Σ.ΜΠ: Πρόκειται βέβαια γιά τήν
τελευταία σας ποιητική συλ-
λογή, κύριε Σταμπουλή, πού
εξεδόδη πρόσφατα.

ΣΤΑΜ: Ακριβώς. Από τίς "Εκδό-
σεις ΛΑΜΠΑΔΑ", Καρπενήσι
1986, σέ 72.000 αντίτυπα
καί σέ τρείς γλώσσες μέ
προοπτική μετάφρασης καί
στήν Σουαχίλι, κατόπιν απαι-
τήσεως τής Αφρικανικής ποιη-
τικής αγοράς.

Ο φακός πέφτει δήθεν τυχαία πά-
νω στόν κ.Ζουπίκο πού χαμογε-
λάει σαρκαστικά. (Μπάμι, αμέσως
πλεκτροσόκ καί σοβαρεύει).

ΜΠ-ΠΑΠ: (απαγγέλει μέ ρέμβη) ... Τά λειβάδια επέστρεφαν...
τής ερημιάς μέ τό άφωνο...! Τί ομορφιά! Τί εξαίσια
πλαστικότητα έκφρασης! Κύριε Σταμπουλή, μέ αγγίξατε
στά τρίσβαθα τής ψυχής μου! Μού θυμίσατε εκείνους τούς
στίχους μου πού λένε:

Μέσα στού πάρκου τά στενά
λαμπρά θυμάμαι κουρνιαχτά
στά χρόνια μέ τά δειλινά
π'ανθούσαν κρίνοι στά γιαπιά
κι ερωτικά βεγγαλικά
στήν άγουρη καρδιά μας.

Σ.ΜΠ.: Ναί... Ομολογουμένως πρόκειται περί...

KARA: ...μπούρδας ! Αυτό πρόκειτι κί νά μί συμπαθάτι. Ιγώ
άμα μιλάσου, μιλάσου σταράτα. Πρόκειτι πιρί μπούρδας!
Γυρνάμι τήν ποίησ' ικατό χρόνια πίσου. "Μέριασι βρά-
χι νά διαβώ τού κύμα αντρειουμένου...". Η ποίησ' η

προυχώρσι όμους, πάρτι του χαμπάρ. Ιδώ πήραμι δυό Nou-
μπέλ κι ακόμα συζητάμι μπούρδις !...

(Στό σημείο αυτό τραβάμε ένα πλεκτροσόκ τού Καραλαρούλη και καλού-κακού από ένα ελαφρότερο στούς άλλους, γιά νά τούς προλάβουμε, και δίνουμε τόν λόγο στόν στωϊκό και χαλκέντερο Μπέγδουλα πού ακόμα παλεύει ν'ανάψει τήν πίπα του ανεπιτυχώς).

Σ.ΜΠ.: Ας περάσουμε τώρα στό βιβλίο τού κυρίου Ζουπίκου,
"Ο Κορμός τού Πλάτανου". Κύριε Ζουπίκο σάς ακούμε.

ΖΟΥΠ: Ναί... Κατ' αρχήν πρέπει νά σάς ομολογήσω ότι εγώ δέν είχα καμμιά πρόθεση νά εκδόσω τό βιβλίο αυτό. Μέ πίεσαν φίλοι. Τελικά υπέκυψα. Τό βιβλίο τυπώθηκε τόν Δεκέμβρη τού 1986 από τίς "Εκδόσεις ΖΟΥΠΙΚΟΥ", σέ σχήμα όγδοο και σέ δεύτερη έκδοση -ήδη εξαντλημένη- από 147.503 αντίτυπα. Τό εξώφυλλο, η εικονογράφηση και η καλλιτεχνική επιμέλεια έγινε, όπως πάντα, από τόν φίλο μου ζωγράφο, γλύπτη, ποιητή, ντεκορατέρ και ποδηλατιστή Τάσσο Τσαρούχογλου τόν Δεύτερο. Μού έγινε μάλιστα τελευταία και μιά πρόταση από τό περιοδικάκι τής Κέρκυρας, τό "MEION", όπως εκδόσει τά ΑΠΑΝΤΑ μου σέ 63 τόμους αλλά μέ τόν όρο νά εικονογραφήσει τό όλον έργο ο Κολιόπουλος και νά τό σχολιάσει ο Περιστέρης... Οπότε διστάζω.

Σ.ΜΠ.: Ενδιαφέρον, πολύ ενδιαφέρον...

ΚΑΡΑ: Ρέ ποιό "MEIOYN" κί κουραφέξαλα; Ιδώ ήρθαμι νά κουβιντιάσουμι ποίσ' η κί σείς μί κάντι προυσουπική διαφήμισ' η.
'Αμα είν'έτσ' ι νά ξιέρουμι, νά πάμι σπιτάκια μας.

ΖΟΥΠ: Γιά ποίηση κουβεντιάζουμε κύριε Καραούλη. Τουλάχιστον αυτό κάνουμε εμείς πού τήν γράφουμε.

(Μετρία σύγχυση. Πέπτει εικόνα από αγώνα κρίκετ μέ μουσική υπόκρουση από άσματα τής γονιμότητος τής φυλής τών Μασάϊ).
Ξανά στό πλατώ. Τά μαλλιά τών παρισταμένων έχουν γίνει σιδερόβουρτσες από τά πλεκτροσόκ. Ο Μπέγδουλας όμως έχει τελικά καταφέρει ν'ανάψει τήν πίπα του.

Σ.ΜΠ.: Όλα αυτά είχαν εξαιρετικό ενδιαφέρον. Γιά νά ολοκληρώσουμε όμως θά ήθελα από τόν καθένα σας νά μού έδινε μέ δυό λόγια τήν προσωπική του γνώμη γιά τήν σύγχρονη ελληνική Ποίηση. Αρχίζουμε μέ σάς κυρία Μπλιακουροπούλου-Παπαχατζηδρακοντοπούλου.

ΜΠ-ΠΑΠ: 'Αα ! Η ποίηση ! Η ποίηση είναι η γυροσκοπική έκφραση τής ψυχής του σύγχρονου ανθρώπου. Μιά κραυγή μέσα από τήν καταπίεση και τόν προβληματισμό τών σεξουαλικών σχέσεων μεταξύ ετεροφύλων...

ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ: Εγώ βλέπω τήν σύγχρονη ελληνική ποίηση σάν τό επιστέγασμα τών προσπαθειών μου στόν ευρύτερο λογοτεχνικό χώρο. Μιά ψυχική ανάταση και μιά δίκαιη επιβράβευση τής πολύχρονης πνευματικής μου προσφοράς.

ΖΟΥΠΙΚΟΣ: Σκέφτομαι πολύ τήν προσφορά τού "ΜΕΙΟΝ", άν καί μ' ανησυχούν λίγο οι όροι...

ΚΑΡΑΛΑΡΟΥΛΗΣ: 'Αν ήξιρα έτσ' ι θά καθόμαν ικεί πού ήμαν. 'Αϊ σιχτήρ !

Ο Σωτηράκης Μπέγδουλας ατενίζει τόν φακό. Χαμογελάει αλλά δέχεται αμέσως πλεκτροσόκ και σοβαρεύει. Μιλάει :

Σ.Μ.Π.: Αλλά εδώ τελείωσε η εκπομπή μας "ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΕΣ". Θά είμαστε καί πάλι μαζί λίαν προσεχώς, Καληνύχτα σας.

(Πίπτουν οι τίτλοι καί ξανά η Ειρήνη Παπά νά πιλαλάει σέ "SLOW MOTION" μέσα στά φασόλια υπό τούς ήχους τού άσματος "Τό μωρό, τό μωρό πού μπήκε μέσα στόν χορό").

'Ηταν μιά τηλεοπτική παραγγή τού "ΜΕΙΟΝ-5" σέ πιστή καταγραφή τού κυρίου ΠΑΝΟΥ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

(Κι όπως πάντα καί εν γνώσει τών γνωστών καί μή εξαιρεταίων συνεπειών τού νόμου καί πρός κάλυψιν τών ολίγων εκείνων σκουντούφληδων ανησυχούντων πού έχουν τήν κακή συνήθεια νά αναγνωρίζουν εαυτόν παντού : ΔΗΛΟΥΜΕΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΣ καί συμφώνως τώ νόμω 105/36, ότι κάθε συσχέτισις προσώπων, ζών ή αντικειμένων μέ υπαρκτά τοιούτα δέον όπως θεωρηθεί αυθαίρετος, υποβολιμιαία καί τελείως αχιούμορική-ως εκ τούτου τήν παραδίδομεν εις τόν δημόσιον εμπτυσμόν).

savoir vivre

Ανθρώπινες κοινωνίες και νόμοι, νόμοι, νόμοι...

Παντού και πάντα. Κι άν δέν τούς ακολουθήσεις, κυρώσεις.

Έ, καλά, θά μού πείς, και τί μέ νοιάζουν εμένα οι νόμοι; Μπορεί νά μού πείς πώς σ' αρέσει νάσαι μονίμως παράνομος και νά μπαινοβγαίνεις από φυλακή σέ φυλακή κι από ίδρυμα σέ ίδρυμα. Όμως, σίγουρα δέν μπορείς νά μού λέσ ότι τά διαστήματα πού είσαι ελεύθερος δέν σ' αρέσει νάσαι κοινωνικός.

Αυτό σκέφτηκα λοιπόν κι εγώ και ήρθα εδώ, στίς τελευταίες σελίδες γιά νά τά πούμε λίγο.

Μόλις πρόσφατα έμαθα διάφορα "πρέπει" και "δέν πρέπει" πού επιβάλεται ν' ακολουθήσουμε και εού, πού μπορεί τώρα πρόσφατα νά γύρισες από κάποιο σωφρονιστικό ίδρυμα και εγώ πού, όλως αιφνιδίως έφθασα εδώ από τήν χώρα μου. Τί; Ποιά χώρα; Μά τήν Νέα Καλληδονία! Πρίν εμφανιστώ στά πλήθη, έτρεξα νά βγάλω τά κόκαλα πού στόλιζαν τά μαλλιά μου, άφησα τά αξεσουάρ μου (ουρές ζώων, κουδούνια, δόντια και άλλα) σέ μιά γωνιά κι έτρεξα ν' αγοράσω βιβλίο καλής συμπεριφοράς. Έτσι λοιπόν έμαθα διάφορα πράγματα πού πρέπει νά στά πώ και νά στά τονίσω γιά νά μήν κάνεις γκάφες. Γιά νά νοιώθουμε άνετα και σύ κι εγώ όταν θά βρεθούμε μέ κόσμο.

Κι έτσι αρχίζει τό πρώτο μάθημα :

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΙ ΟΧΙ ΟΤΑΝ ΜΑΣ ΚΑΛΕΣΟΥΝ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΙ

- 1] Δέν πρέπει πρώτα-πρώτα νά κουνιόμαστε στήν καρέκλα μας.
Απ' τήν στιγμή πού θά καθήσουμε πρέπει νά μείνουμε τούβλινοι!
- 2] Δέν είναι σωστό νά πετάμε τά κόκαλα (αφού τά γλύψουμε) κάτω από τό τραπέζι ή στήν κάλτσα τού διπλανού μας ή στήν τσέπη τής οικοδέσποινας.
- 3] Αν δέν υπάρχουν πετσέτες δίπλα στό πιάτο μας, είναι απαράδεχτο νά σκουπιστούμε μέ τό τραπεζομάντηλο, εκτός κι άν είναι εμπριμέ, οπότε δέν θά φανεί ο λεκές. Σ' άλλη περίπτωση κάνουμε ότι μάς πιάστηκε ο λαιμός, οπότε γυρίζοντας δεξιά-αριστερά τό κεφάλι σκουπιζόμαστε στόν ώμο μας.
- 4] Αν θελήσει κάποια κυρία νά σκωθεί απ' τό τραπέζι γιά νά πάει στό W.C., τότε παύει νά ισχύει ο κανόνας No 1. Πρέπει νά τσακιστείς νά σκωθείς από τήν θέση σου ενώ συνάμα, μέ τό αριστερό χέρι, θά σπρώχνεις τούς διπλανούς σου δυνατά γιά νά κάνεις χώρο νά περάσει. Αν σπρώξεις παραπάνω απ' όσο πρέπει

κι αυτοί βρεθούνε ανάσκελα, μήν ανησυχήσεις καθόλου. Εκτός ἀν ανάμεσά τους είναι καὶ κάποια κυρία, οπότε τὴν πιάνεις από τὸ πέτο καὶ τὴν ξανανεβάζεις στὸ κάθισμα ενώ προσπαθεῖς νά τῆς αποσπάσεις τὴν προσοχή απ' τὸν σπόνδυλο πού τῆς βγήκε από τὴν θέση του μέ τὸ πέσιμο, λέγοντάς της φράσεις τού τύπου: "Μαντάμ, πολύ ωραία τά ραπανάκια. Θέλετε εφτά;"

5] Ὄταν φτάσει η ώρα τού φρούτου χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή. Υπάρχουν κάποια πού τρώγονται μέ μαχαίρι καὶ περούνι κι ἄλλα μέ τὸ χέρι. Κατά προτίμηση μέ τό δεξί, τό καλό. Τό αριστερό πού είναι πρόχειρο θά τό χρησιμοποιεῖς γιά νά φτύνεις κουκούτσια. Δέν επιτρέπεται νά τά φτύνεις απευθείας στὸ πιάτο, ούτε στὸ πάτωμα (εκτός κι ἀν δέν προσέχει κανείς). Βέβαια υπάρχει κι ἄλλος τρόπος γιά νά ξενιάσεις. Τά καταπίνεις καὶ τελειώνει η ιστορία. Αυτό όμως, ἀν τό κάνεις συχνά, μπορεί νά σου στοιχίσει μιά μικρή επέμβαση σκωληκοειδίτιδας. Άλλα δέν υπάρχει πρόβλημα... Ἐμαθα πώς πρέπει νά συμπεριφέρεται κανείς ΚΑΙ όταν βρίσκεται ἀρρωστος στὸ νοσοκομείο.

Τώρα, κάπου εδώ όμως θά σταματήσω γιά νά επανέλθω κάποια ἄλλη στιγμή μέ καινούργιες συμβουλές.

Μέχρι τότε, φρόντισε νά μήν πηγαίνεις πουθενά αλλού εκτός από δείπνα ἡ γεύματα καὶ πρόσεχε νά μήν καταπιείς κουκούτσια.

(έπεται συνέχεια)

ΟΥΤΑ ΖΑΖΑΓΚΑΓΙΑ ΜΠΑΝΤΑΛΟΡΕΑΝΙ
< Επιμέλεια, προσαρμογή, μετάφραση : ΜΑΡΑΣ ΒΛΑΧΟΥ >

η γραβάτα με τον κύριο

Ο κύριος μέ τήν γραβάτα εστεκόντανε ώρα πολύ μπρός από τόν καθρέπτη καί φτιαχνόταν.

Γύριζε μπρόσ-πίσω, δεξιά-αριστερά καί κάθε τόσο, τσιμπώντας παιχνιδιάρικα τό ροδοκόκκινο μάγουλό του, έλεγε μέ ύφος μάγκικο...

-Μά ποιός είμαι τέλος πάντων! Φτού μου, φτού μου νά μήν ματιαστώ... Φτού μου....!

Κι εντωμεταξύ έλυνε τήν γραβάτα του, τήν ξανάδενε, τήν ξανάλυνε, τήν ξανάδενε... Κι αυτό γινόταν επί μιά ώρα καί ποτέ δέν τέλειωνε.

'Αστραφτε τό χαμόγελο, γυάλιζε τό "άφτερ σαίνβ", έλιωνε από γοητεία ο καθρέπτης! Η ταλαίπωρη γραβάτα άρχισε νά κοκκινίζει από θυμό. Τής είχε έρθει ζαλάδα τόση ώρα λύσεδέσε-λύσεδέσε. Ο τύπος όμως σκυλί άντοχής, είχε γεμίσει τόν καθρέπτη από φτυσίματα... Μέχρι πού άρχισαν νά σουρώνουν στό πάτωμα... Κι αυτός τό βιολί του... "Φτού καί φτού" στό είδωλό του!

Κάποια στιγμή όμως, κι αφού τής είχαν απόμεινει λίγα περιθώρεια αντοχής, η γραβάτα τό πήρε απόφαση. Πετιέται από τόν λαιμό τού κυρίου της καί μέ ύφος αγριεμένο τού λέει:

- Αμάν πιά, φτάνει! Δέν αντέχω αλλο... λύσεδέσελύσεδέσε... μέ πέθανες!

Κι ανοίγει τήν πόρτα όλο νεύρο, έτοιμη νά τό βάλει στά πόδια. Ο κύριος παθαίνει σόκ, τούρθε ξαφνικό! Η αγαπημένη του γραβάτα είναι έτοιμη νά τόν εγκαταλείψει! Πέφτει στά γόνατα κι αρχίζει τό δράμα:

- 'Οχι... μή... Μή μού τό κάνεις αυτό... Μήν μού φύγεις αγαπημένη μου... Χωρίς εσένα δέν μπορώ νά ζήσω... Είμαι ένα τίποτα... Χωρίς εσένα πώς θά βγώ στόν κόσμο; Σέ παρακαλώ, γύρισε πίσω στόν λαιμό μου κι εγώ δέν θά τό ξανακάνω. Σέ ικετεύω... Σέ ικετεύω...

'Εκλαιγε καί χτυπιόταν στό πάτωμα καί ικέτευε τήν "σκληρή του γραβάτα", η οποία ικανοποιημένη τώρα πιά, εκρεμόντανε από τό πόμολο τής πόρτας καί τόν κοίταζε μέ ύφος βαρύ καί υπεροπτικό. 'Όπου στό τέλος λυπήθηκε τό "δράμα" του καί πετώντας συγκαταβατικά ένα χαμηλόφωνο "Τέλος πάντων", ξαναδέθηκε στόν λαιμό τού ταλαίπωρου κυρίου της καί πρίν προλάβει ο έρημος νά ρίξει μιά τελευταία ματιά στόν καθρέπτη... ... η γραβάτα μέ τόν κύριο βγήκανε ως συνήθως γιά τήν καθιερωμένη βραδυνή τους βόλτα'...

TOTA ΣΑΡΑΚΗΝΟΥ - ΣΠΑΝΑΚΗ

Ο τρελός

Τόν είπανε τρελό, γιατί στή μέση τής πλατείας
έγινε η αφορμή, μιάς κάποιας υστερίας...

Χαζεύοντας εδώ κι εκεί, ζευγάρια
μιάς κάποιας ηλικίας,
μπερδεύτηκε ο "έρωμος" στά χρώματα
μιάς έξαλλης κυρίας :

Κόκκινα-πορτοκαλί-φουξί...
δαντελωτές δαντέλες ποδαριών
ασορτί και ταιριαστές στό δέρμα τών σκυλιών,
κατσαρωτές...
φαντάζανε προκλητικά θαρρείς σέ απόσταση βολής
στά μάτια τού "τρελού",
κάνοντάς τον ν'απορεί...
πώς (;) τόση συμμετρία,
στό σχήμα τών νυχιών;
βαμμένα εις τά σίγουρα μ'αστείρευτη λατρεία :

'Οσο γιά τό περπάτημα; Γεμάτο από λαγνεία,
ας είν'και καθισμένη...
Α΄ εδώ ελεύθερα, σέ τούτη τήν πλατεία
δουλεύει η φαντασία ...

'Ορθιος "ταξιδεύει" μέ τίς σκέψεις του ο "τρελός"
κι ο κόσμος δίπλα του περνά σκυφτός
χωρίς νά τόν αγγίζει !...

Μά κείνος χαμογελάντας πάντα σκεπτικός,
στήν βλοσυρή κυρία
μέ μιά του κίνηση προκάλεσε
ταραχή και υστερία :

Τά "κραγιόνια" εκοκκάλωσαν
οι "μιζανπλί" χαλάρωσαν
κι ο τρελός απόρησε...γιατί ;
τριγύρω του απλώθηκε η νεκρική σιγή ;

- "Πού είναι τό περίεργο, μετά απ'όλα όσα έχει δεί,
κάποιος μέ πολύ απλότητα,
νά μπορεί νά κατουρεί ;..."

TOTA ΣΑΡΑΚΗΝΟΥ-ΣΠΑΝΑΚΗ

SUPER LADY

Γιά πάρα-πάρα πολύ καιρό η θέση κι η αποστολή τής γυναίκας στής λεγόμενες πολιτισμένες κοινωνίες ήταν οοισμένη και ξεκάθαρη. Υποτακτική, προορισμένη γιά Βοηθός ή θύμα, γιά νοικοκυρά, γιά μπτέρα, γιά διακδύση κι ακόμα (πολυουζητημένο αυτό) γιά "σκεύος πδονής". Ξεκαθαρισμένα πράγματα, τακτοποιημένα κι ευλογημένα από πολιτείες, εκκλησίες, θεούς καί δαιμόνους.

"Η γυναίκα πρέπει νά είναι γυναίκα" ήταν η γενική επιταγή. Καί ξαφνικά...

Ξαφνικά ανεκαλύφθη τό Φεμινιστικό Κίνημα. Κι αρχίσαν τά δύσκολα. "Η γυναίκα ουδόλως οφείλει νά είναι υποτακτική (ορθόν), Βοηθός (ορθόν), Θύμα (ορθόν), νοικοκυρά (ορθόν [:]), μπτέρα (ορθόν, ορθόν), σκεύος πδονής (ορθόν [ως πρός τό "σκεύος"])".

Μέχρι εδώ καλά. Ακόμα κι εγώ -πού δέν είμαι πιά καί κανένα φαινόμενο αντίληψης - δέν έχω δυσκολίες νά καταλάβω. Από δώ καί πέρα είναι πού μπεδεύομαι. Λένε, άν τόπιασα καλά, οι υπέρμαχες τού Φεμινισμού ότι οι γυναίκες:

- 1) Δέν χρειάζεται (απαγορεύεται μάλλον) νά φροντίζουν νά είναι "θηλυκές". ('Εξω τά τακούνια, τά βαψίματα, τά χτενίσματα, τά ωραία ρούχα, οι κολώνιες, τ' αποσμητικά, [τά σαπούνια;]...).
- 2) Πρέπει νά έχουν τίς ίδιες αποδοχές καί δικαιώματα μέ τούς αρσενικούς ουόλογούς τους (αλλά καί κάποιες ειδικές μεταχειρίσεις, λόγω εγκυμοσύνης, μητρότητος κ.λ.π.).
- 3) Μπορούν νά κάνουν ότι καί οι άντρες -αλλά πολλές φορές καλύτερα. (Καί είχαμε τήν τραγελαφική εκείνη στράτευση τών γυναικών μέ κομωτήρια στούς στρατώνες, μανίκιούρ-πεντικιούρ κ.λ.π.).

Κι εδώ είναι πού έγινε η ζημιά. "Καταπιεσμένες" από αινημονεύτων χρόνων οι τού τέως "ασθενούς φύλου", θέλησαν τώρα πού τούς δίνεται η δυνατότητα ν' αποδείξουν ότι κι αυτές μπορούν νά είναι άντρες, καί κάποιες φορές πιό άντρες από τούς άντρες! Καί τί πήγαν νά κάνουν: 'Έγιναν μπετατζούδες, σωφέρισσες, χωροφυλάκισσες, νταλικιέρισσες, φανταρίνες... Πράγματα δηλαδή πού ευχαρίστως θά απέφευγαν πολλοί άντρες, έτσι καί μπορούσαν νά διαλέξουν.'

Γιατί βρέ κορίτσια;

Γιατί νά σάς τραβολογάνε;

οι δάχημες, οι πικραμένες, οι γριές καί οι ανέραστες νά κάνετε τά ίδια λάθη πού κάναμε εμείς; Καί γιατί αυτή η περίφημη Ισοτιμία πρέπει σώνει καί καλά νά είναι αγέλαστη, στερημένη ομορφιάς καί φρεσκάδας καί, τέλος πάντων, γιατί νά πρέπει ν' αποποιηθείτε τήν θηλυκότητά σας, αυτό τό δώρο τών θεών; Στήν σκιά τών ματιών βρίσκεται τό πρόβλημα καί στής ζαρτιέρες;

Αλλά γιατί νά σάς

κακοκαρδίζω (νά βρώ καί τόν μπελάμου);

Αφεντική στή σπίτι σας είσαστε, ότι θέλετε κανέτε.

Μάς αρέσει δέν μάς αρέσει σέ μάς τούς κατάπτυστους καί άθλιους φαλλοκράτες, εσείς αποφασίζετε τί θά κάνετε μέ τόν εαυτό σας. Δικό σας δίκαιωμα καί κατοχυρωμένο από τήν Μάγκνα Κάρτα (ή όπως αλλιώς λέγεται) τού ΟΗΕ.

Έτσι, συμφωνώ νή διαφωνώ, κάνω τήν καρδιά μου πέτρα καί κοιτάζω νά δώ τή μπορώ νά κάνω γιά νά βοηθώ τήν κατάσταση. Λοιπόν, έχω καλά νέα γιά σάς :

Ο νέος τύπος γυναικείας ομορφιάς είναι...ανδρικός :

Έρχεται (μέ καθυστέρηση στήν χώρα μας Βέβαια, όπως όλα) από τήν Αμερική -κατά πως πληροφορήσαμε τούς αναγράτες μας σχετικώς στό τεύχος Νο 3 τού "ΜΕΙΟΝ". Ξεκίνησε από τήν Καλλιφόρνια τού σέρφινγκ, τών γυαλιστερών χαμόγελων καί τών γυμναστρίων BODYBUILDING. Αποβλέπει δέ ΚΑΙ στήν σωματική εξίσωση τών δύο φύλων.

"Μπράτσα αυτοί, μπράτσα κι εμείς. Φτερά αυτοί, φτερά κι εμείς. Τετρακέφαλος αυτοί, πεντακέφαλος ήμείς. Γιατί δηλαδή ο Ζβαρτζενέγκερ ; Είναι πιό πονηρός ή πιό ικανός ; Μπάμ, ξεπετάμε κι εμείς μιά λίζα λάϊον καί τά μαζεύουμε όλα τά τοίπος από τήν τσόχα."

Φέτος λοιπόν στίς παραλίες καί τά θέρετρα προβλέπεται νά φορεθούν πολύ τά μουσκουλά.

Έχουμε βάσιμες πληροφορίες ότι αρκετές ημεδαπές (μή καλλονές) στρώθηκαν δύλον τόν χειμώνα στούς πάγκους μέ τά βάρρη, τά ελατήρια καί τά μυούζυγα κι έτσι πανέτοιμες κι αρρενωπές αναμένεται νά καταπλήξουν τό σύμπαντο καί υ' αφήσουν τούς ανύποπτους Σπύρους άναυδους κι αποσβολωμένους μπρός σέ μια δέτοια ριζική (καί πρός τό καλύτερο) μεταμόρφωση.

Τώρα Βέβαια, αυτή η καινούργια μόδα έχει ένα καλό αλλά κι ένα μειονέκτημα.

Τό καλό είναι ότι, έτσι πού επικράτησε τό "τόπλες" παρά θίν αλός, οι θηλυκοί Μασίστες εκλαμβανόμενοι ως αρσενικοί τοιούτοι αποκλείεται νά ενοχληθούν από τούς διάφορους φορτικούς, εποχούμενους, κατάπτυστους πλαιύμπουζοντες κάμακες.

Τό κακό είναι ότι, ενδέχεται νά προσελκύσουν τόν ενεργό θαυμασμό τών θηλέων εκείνων πού -κωφεύοντα εις τάς επιταγάς τού Φ.Κ.- δέν εγκατέλειψαν τάς αθλίας συνηθείας τού παρελθόντος.

Αλλά κι αυτό διορθώνεται. Δέν έχουν παρά νά κάνουν μιά αβαρία καί νά ξυρίσουν μουστάκι καί φαρούτες.

Αλλά, γιά νά σοβαρευτούμε καί λίγο (όχι, σουφραζέτες κυράδες καί δεσποινίδες μου, δέν σάς αντιμάχουμε, τά σύκα σύκα προσπαθώ νά πύ) ας οίξουμε μιά σύντομη ματιά στήν προσωπικότητα αυτών τών κοριτσιών μέ τά πράκλεια κορμιά καί τόν περίεργο ψυχισμό. Ας δούμε τί έχουν νά πούν οι ίδιες. Έχει ένδιαφέρον.

LISA LYON : (Πρωταθλήτρια τόύ πρώτου Παγκόσμιου Διαγωνισμού BODYBUILDING γιά γυναίκες, στά 1979).

"Τά παιδικά μου χρόνια ήταν σκοτεινά, πολύ σκοτεινά. Ονειρεύομουν Πυγμαλίους πού έρχονταν απ' τήν Αφρική νά μέ πάρουν ή πάλι, θύματα δεμένα στά δέντρα μέ τά σκοινιά νά τούς κόβουν τά στήθια..."

"Μ' αρέσουν τά όπλα. Είναι μέρος τής πραγματικότητάς μου."

"Όταν πήγα νά μάθω KENDO (γιαπωνέζικη ξιφασκία) στό πρώτο μάθημα μέ χτύπαγαν μέ σπαθιά από μπαμπού καί σύρλιαζα από τόν πόνο. Γιά πρώτη φορά στήν ζωή μου μού θέρενταν σάν νά μήν ήμουν γυναίκα, σάν νά μήν ήμουν αδύναμη. "

"Τό τέλειο κορμί γυναίκας γιά μένα δέν είναι ούτε τό αρρενώπο, ούτε τό "θηλυκό" αλλά τό αιλουροειδές".

STACEY BENTLEY: "Ήμουν χοντρή. Οι γυνείς μου έκαναν τόπαν γιαδέ μένα αλλά πάντα ένιωθα κάτι νά λείπει. Προσπάθησα ν' αναπληρώσω τόκενό μέαλκοδά και ναρκωτικά. Δοκίμασα τόν Υπερβατικό Διαλογισμό και κατέληξα σχεδόν ρουμπότ. Μετά ανακάλυψα τό BODYBUILDING. Από κεί και πέρα ζούσα μόνο γιαυτό. Μέχρι πού διαπίστωσα ότι ούτε αυτό δέν έφτανε. Είχα γίνει υστερική, κατέρεα ψυχικά. Τέλος, μιά μέρα ανακάλυψα τόν Χριστό. Ξαναγεννήθηκα. Αυτό γέγοισε τήν ζωή μου. Τίποτ' άλλο δέν έχει σημασία".

CARLA DUNLAP: (Η πρώτη μαύρη γυναίκα BODYBUILDER.)
"Όταν φτάνεις σ'ένα υψηλό

αγωνιστικό επίπεδο, η προπόνηση είναι σάν νά ζητάς νά σέ μαστιγώνουν. Τό μισείς. Τό καταριέσαι. Δέν μπορείς νά κάνεις χωρίς αυτό".

CAMMIE LUSKO: (Ζεκίνησε σαν κασκαντέρ του σινεμά. Οι γυνείς της χώρισαν όταν ήταν 10 ετών. Αυτό της δημιούργησε φοβερά ψυχικά τραύματα).

"Τα σπόρα είναι δικλείδα ασφαλείας. Η βίαιη άσκηση ήταν ο καλύτερος τρόπος ν' απαλλαγώ από τον πόνο". Γυμνάστηκε παθιασμένα.

"Κιλό προς κιλό είμαι η πιο δυνατή γυναίκα του κόσμου. Του πλανήτη ολόκληρου!"

Είχε ένα-δυο νευρικούς κλονισμούς. "Το πρόβλημα ήταν ότι δεν κέρδιζα στους αγώνες γιατί οι κριτές μ' έβρισκαν πολύ ανδροπρεπή. Ήταν όλοι τους ένας σωρός κοπριά. Λιγότερο κι από κοπριά. Κοπριά που ρυπαίνει τα καθαρά νερά".

CLAUDIA WILBOURN: (Σαν παιδί ήταν ένα ασχημόπαπο με χοντρά γυαλιά και καλαμένια πόδια. Στην εφηβεία είχε φοβερά γυναικολογικά προβλήματα.)

"Καμμιά γυναίκα δεν τράβηξε όσα εγώ κι επέζησε".

"Η εικόνα μου σαν γυναίκα ήταν ότι χειρότερο υπήρχε. Από τότε που ήμουν μικρό κοριτσάκι ήθελα να ήμουν άντρας".

Γι' αυτό σας λέω. Το κορμί μας σίγουρα δεν μας δόθηκε για να το κάνουμε να μοιάζει μ' ένα σακκί πατάτες, αλλά ούτε και το μυαλό μας δόθηκε για να γεμίζει απλώς κάποιο κενό στο κρανίο μας. ♦♦
Σίγουρα -αν με ρωτάτε- προτιμώ ένα γυναικείο στομάχι σφιχτό (έστω και έντονα διαγραμμένο), πόδια σφιχτά και καλοσχεδιασμένα και δέρμα τσιτωμένο, από μια κατάσταση πλαδαρή, "αφράτη" και ίσως φαλαινοειδή. Άλλά μ' αρέσει επίσης να βλέπω τα πόδια αυτά σε τακούνια και την κίνηση να έχει

χάρη και πλαστικότητα. Πώς να το κάνουμε, βρε κορίτσια, δεν είναι εύκολο να ερωτευθείς μια φορτοεκφορτώτρια! Άλλα βέβαια, εγώ τώρα τι θα έλεγα έτσι ψαλασμένος που είμαι μετά από τόσους αιώνες "καλοπέρασης";

Τέλος πάντων, εγώ τα νέα σας τα πρόφτασα. Από 'δω και πέρα η κατάσταση είναι στα χέρια σας. Εγώ τάσσομαι παρά το πλευρόν σας. Πού ξέρεις, μπορεί να 'ρθει η σπιγμή που θ' αποφασίσετε ότι οι άντρες δεν χρειαζόμαστε καθόλου κι έτσι όπως η αναλογία είναι 3 προς 1 εις βάρος μας.....

κίριοι «ΜΕΙΟΝ»

Καί πάλι είχαμε αρκετά ακούσματα, διαβάσματα, κρίσεις κι επικρίσεις. Βέβαια, πιστοί στην γραμμή μας δέν αφήνουμε τίποτα αναπάντητο.

Από γκρινιάρα, υπάλληλο καί τά μάλα αντιπαθούσα τό περιοδικό δεσποινίδα : "Μά τί κερκυραϊκό περιοδικό είσαστε αφού παραλείψατε νά αναφέρετε ότι η λευκίμη έγινε Δήμος ;"

'Έχετε απόλυτο δίκηο. Πώς μάς διέφυγε μιά τόσο συνταρακτική καί πανκομίου απήχησης είδηση; Τί φοβερή ανευθυνότητα είναι αυτή που μάς δέρνει πιά; Μέ τί μούτρα θ' αντικρύσσουμε τώρα τούς πολυπληθείς μας αναγνώστες που έχουν πιά χάσει τόν ύπνο τους από τήν αγωνία τής δημοποίησης τής λευκίμης; Γονατιστοί εκλιπαρούμε τό έλεος καί τήν κατανόση σας. Δέν θά τό ξανακάνουμε. PLUS JAMAIS τών JAMÁN.'

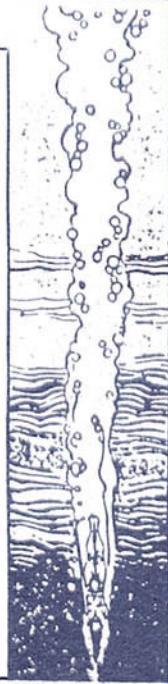
Λέει γιά μάς τό περιοδικό "ΤΕΤΑΡΤΟ":
"...Καί μιά καί γιά τήν Κέρκυρα ο λόγος, σημειώνουμε τό συμβατικών, ανατρεπτικών διαθέσεων περιοδικό ΜΕΙΟΝ, πού βρίσκεται κιόλας στό δεύτερο (;) τεύχος του. Αλήθεια, αυτό τό ύφος τής ευφυούς πόζας δέν μοιάζει ήδη αρκετά βαρετό;"

Παιδιά, κοιτάξτε ν' αποφασίσετε. Τί διαθέσεις έχουμε τέλος πάντων; Συμβατικές, ανατρεπτικές ή συμβατικοανατρεπτικές; Γιά νά ξέρουμε καί τί κάνουμε δηλαδή. Όσο γιά τήν ευφυΐα που μάς διακρίνει, εύγε πού τό πήρατε είδηση. Κρίμα μόνο πού σάς κάνει (η ευφυΐα) νά βαριέστε. Υποσχόμεθα πάντως, πρός ικανοποίησή σας, νά προσπαθήσουμε νά συντάξουμε στό μέλλον ένα τεύχος εντελώς βλακώδες. Θά προετοιμαστούμε γιαυτό μελετώντας πυρετωδώς. Σάς διαβάζουμε ανελιπώς.

ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Μαθαίνουμε (είπαιμε, όλα τά μαθαίνουμε) ότι η τοπική αυτοδιοίκηση ενθαρρύνει καί ενισχύει ποικιλοτρόπως, αλλά κυρίως οικονομικώς, αξιέπαινες εκδοτικές προσπάθειες (κι εκδηλώσεις) τοπικού χαρακτήρα. (Μέχρι ποιητικές ανθολογίες επιχορηγεί). Ενθουσιαδώς χειροκροτούμε καί σπεύδουμε μέ τήν σειρά μας νά κρούσουμε τήν πύλην τού Δημοτικού Μεγάρου [νά προσελκύσουμε τήν προσοχήν τών κρατούντων [καί επισήμως] εις τό ταπεινόν μας έντυπον [γιατί ανεπισήμως τό ξέρουν πολύ καλά ότι υπάρχουμε].

Εξοχώτατε κύριε Δήμαρχε, Σεπτοί Αρχοντες, Συμβουλάτορες, Πατέρες ορατών τε καί αφοράτων.

Πρώτον ερχόμεθα νά ερωτήσωμεν διά τό αίσιον τής υγείας σας, δοσ δέ διά τήν ιδικήν μας. Θά ήτουνε σαφώς καλύτερο άν Βάσατε κι εσείς ένα χεράκι νά πάει μπροστά την υπόθεση. Γιατί, εδώ πού τά λέμε, γιά μάς καί γιά κάτι σάν κι εμάς (τουτέστιν: ελεύθερα «κι ανένταχτας πνεύματα» δέν κάνατε τίποτι τού τίποται στόν αιώνα τών άπαντα. Ιως νά μήν μάς θεωρείτε "σοβαρούς" (η αλήθεια είναι ότι γελάμε πολύ), Ιως πάλι νά μήν μάς κρίνετε κάν χρήσιμους (απόλες τής απώσεις). Άλλα έλα πού υπάρχουμε! Καί πού τάφερε ο διάολος νά υπάρχουμε σέ τούτον εδώ τόν τόπο πού τόσο σούδ διαφεντεύετε! Γιαυτό σάς λέμε, Σεβαστοί μας Αρχόντοι... Άν έχετε όβολα νά διαθέτετε γιά τήν "πνευματική" πρόσοδο τών Κορυφών δέν θάπερε νά βοηθάτε σέ όλους δύσους προσπαθούν αντί γιά κείνους μόνο πού έχουν "προσβάσεις"; (Καί γιατί νύκτωρ;) Γιατί, ξέρετε, σέ 14 χρόνια μπαίνουμε στό 2000. Δέν θάταν καλά νά μπαίνωμε όλοι μαζί;

